

1999 மே 10]

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

பிறகு, கோயம்புத்தூர் கலவர நேரத்தில் செய்யது அப்துல் ரகமான் சயதுருஸ் என்பவர், போலீஸ் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு ஆளாகி இறந்துவிட்டார். அவரை, அடையாளம் தெரியாதவர் என்று அப்போது கணக்குப் போட்டுவிட்டார்கள். இப்போது அடையாளம் தெரிந்துவிட்டது. அவருக்கும் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதுபோன்ற கோரிக்கைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றிக் கொடுத்து, போலீஸ் துறையைச் சிறப்பான முறையில் செயல்படச் செய்வதோடு நம்முடைய கோவை டி.3 காவல் நிலையத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, ரத்தனபுரியில் ஒரு ஸ்டேஷன் வைக்க வேண்டுமென்ற உறுப்பினர் திரு. வி.கே. லட்சுமணன் அவர்களுடைய கோரிக்கையையும் ஏற்றுச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-45

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர்கள்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர்

*மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியம் குறித்தும், மது விலக்கு குறித்தும், தீயணைப்புத் துறை குறித்தும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்ற கட்சிகளின் தலைவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய அரிய கருத்துக்கள் பலவற்றை இந்த அவையிலே எடுத்துக்கூறி இருக்கின்றார்கள். பொதுவாக, காவல் துறை மானியம் என்றால், எதிர்க்கட்சி ஓர் இலக்கணம் வகுத்துக் கொள்வது உண்டு. வேகமாகப் பேசுவது, தாக்கிப் பேசுவது, காவல் துறையைக் கடுமையாக விமர்சிப்பது என்பதுதான் இலக்கணம். ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும், காவல் துறை மானியத்திலே பேசுகிற நேரத்தில் ஓர் இலக்கணத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வாயிலாக நாங்கள் உணர்ந்து, அதனைத்தான் இந்த அவையிலே தொடர்ந்து நிறைவேற்றிக் கொண்டு இருக்கின்றோம். உதாரணத்திற்கு, 1962 ஆம் ஆண்டு. இந்த அவையிலே முதலமைச்சராக மரியாதைக்குரிய பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்கள் வீற்றிருந்தார்கள். அப்போது நான் எதிர்க்கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர். காவல் துறை மானியத்தில் 12-7-1962 அன்று நான் உரையாற்றியபோது குறிப்பிட்ட சில

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

கருத்துக்களை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றேன். “நமது போலீசார் ஒரு பெரிய தியாகப் பரம்பரையை நம் நாட்டில் உருவாக்கி வருகிறார்கள். சிறப்பாக தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் சொல்ல வேண்டுமானால், வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லாத அளவிற்கு, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு, நமது மாநிலத்தில் இருக்கிற போலீசார் தங்களுடைய கடமையை ஆற்றி வருகிறார்கள் என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. கடும் மழையிலும், கொடிய வெயிலிலும், நள்ளிரவிலும் தங்களுடைய பணியினை கொலைகாரர்கள் மத்தியிலும், கள்வர்கள் மத்தியிலேயும் தங்கள் உயிரைப் பற்றிய கவலை இல்லாமல் மரணத்தைத் துச்சமாக மதித்துக் கடமைக்காகப் போராடி வருகின்ற அந்தத் தியாக சீலர்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பாராட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களின் உழைப்பின் மேன்மையை உணர்ந்து, அவர்களுக்கு மேலும் பல சலுகைகள் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்பதுதான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணை மீதும், இந்த மானியத்தின் மீதும் நான் எழுப்புகின்ற குரல் என்பதை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்” என்பதுதான் அன்றைக்குப் பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது காவல் துறை மானியத்திலே நான் ஆற்றிய உரையின் தொடக்கம்.

அதன் பின்னர், எதிர்க்கட்சித் தலைவராக 27-3-1982 அன்று காவல் துறை மானியத்திலே நான் பேசிய பேச்சின் தொடக்கப் பகுதி; அப்போது அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருந்தார்கள்; எடுத்த எடுப்பிலேயே எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு ஒரு நன்றி கூறினேன். “கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்பு தமிழகத்திலும் கேரளாவிலும் இருந்து நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்களை துபாய் நாட்டிற்கு வேலையிலே சேர்ப்பதற்காக என்று ஏமாற்றி அழைத்துச் சென்று, காட்மாண்டு வன்கின்ற இடத்திலே அவர்களைத் தவிக்க விட்டுவிட்ட நிகழ்ச்சியை நான் முதலமைச்சருடைய கவனத்துக்கு இங்கே கொண்டுவந்தேன். அவர்களும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து தமிழக அரசின் சார்பிலும், காவல் துறையின் சார்பிலும், மத்திய அரசினுடைய உதவியோடும், காட்மாண்டு பகுதியிலே உள்ள அதிகாரிகளுடைய உதவியோடும் கடத்திச் செல்லப்பட்ட அல்லது ஏமாற்றி அழைத்துச் செல்லப்பட்ட தமிழக, கேரள மக்கள் நூற்றுக்கு மேற்பட்டோர்களைத் திரும்ப அழைத்துக்கொள்ளப்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்த இந்த

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

அரசையும் முதலமைச்சரையும் பாராட்டி நான் என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகிறேன்” என்று அன்றைக்குக் குறிப்பிட்டேன். மேலும், அந்த உரையிலே நான் குறிப்பிட்டதை, காவல் துறை குறித்து இங்கே வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த ஆய்வுரையிலே காவல் துறையின் தொண்டுகள் எவ்வளவு சாலச் சிறந்தவை என்பது பற்றியும், காவல் துறை எப்படிப்பட்ட இன்னல்கள், இடையூறுகள், இவைகளையெல்லாம் கடந்து தன் கடமையை ஆற்ற வேண்டியிருக்கிறது என்பது குறித்தும் கூறப்பட்ட வாசகங்களில் இருவேறு கருத்துக்கு இடமேயில்லை. அப்போது ஏறத்தாழ 5 கோடி மக்கள் தமிழகத்திலே இருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த 5 கோடி மக்களிடத்திலே சட்டம் ஒழுங்கு, அமைதி இவைகளை நிலைநாட்ட வேண்டிய பொறுப்பை ஏற்று பணியில் இருக்கின்ற காவலர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 50 ஆயிரம் பேர் தான். இதை ஒரு சராசரி கணக்காகப் பார்த்தாலும்கூட 5 ஆயிரம் மக்களுக்கு ஒரு போலீஸ்காரர் என்ற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கும்பொழுது, இந்த 5 கோடி மக்களின் பிரச்சினைகளையும், அவர்களிடத்திலே ஏற்படுகின்ற பூசல்களையும் சச்சரவுகளையும் சட்டம் ஒழுங்கு அமைதி இவற்றிக்கு இடையூறாக நடைபெறுகின்ற காரியங்களைக் கவனிக்கவும், நடவடிக்கை எடுக்கவும் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு சில நேரங்களில் தங்களுடைய உயிரையும்கூடத் துச்சமாக மதித்துப் பணியாற்றுகின்ற, தொண்டாற்றுகின்ற காவலர்கள்பேரில் என்னைக்குமே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஓர் அனுதாபம் உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன் என்று 1982 ஆம் ஆண்டு இதே அவையிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்து நான் ஆற்றிய உரையிலே குறிப்பிட்டு இருக்கின்றேன்.

முற்பகல் 11-50

ஓர் ஆளுங்கட்சியின் சார்பிலே பேசுகின்ற உறுப்பினரைப் போலவே காவலர்களைப்பற்றிப் பேசிய அந்த நேரத்திலே நான் இந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அதற்குக் காரணம், காவல் துறையிலே எல்லோரும் கெட்டவர்கள் அல்ல. இதை நாம் மனதிலே பதிய வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு சிலருடைய தீய செயல்கள், அடாத காரியங்கள், தவறான போக்கு ஆகியவை அந்தத் துறை முழுவதற்கும் உரியது என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. எத்தனையோ துறைகள் நாட்டில் இருக்கின்றன. மருத்துவர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஒரு டாக்டர் தவறு செய்துவிட்ட காரணத்தால் அல்லது 10 டாக்டர்கள் தவறு

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

செய்துவிட்ட காரணத்தால் மாநிலத்திலே இருக்கிற 10,000 டாக்டர்களும் தவறானவர்கள் என்று பொருள்கொள்ள முடியாது. ஓர் ஆசிரியரோ அல்லது அலுவலரோ, ஓர் அதிகாரியோ தவறு செய்துவிட்ட காரணத்தால் எல்லா அதிகாரிகளும் தவறானவர்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அதைப்போலத்தான் காவல் துறையிலும்கூட, சில பகுதியினர் தவறாகச் சில செயல்களிலே ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதற்காக மொத்தமாகக் காவல் துறையை நாம் புண்படுத்துவது, அதற்கு எதிராகக் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறுவது கூடாது. அவர்களும் ஒருவகையான தொழிலாளிகள்தான். அவர்களும் பாட்டாளிகள்தான். அவர்களும் இந்த அரசிலே மக்களுக்காகத் தங்களுடைய கடமைகளை ஆற்றுவதற்காகத் தங்களை முழுவதுமாக ஒப்படைத்துக் கொண்டவர்கள்தான் என்கின்ற உணர்வோடுதான் இதை அணுக வேண்டியிருக்கிறது. அதனால்தான் அன்றைக்கு நம்முடைய பாட்டாளி மக்கள் கட்சியினுடைய சட்டப் பேரவையினுடைய தலைவராக இருக்கின்ற திரு. கணேசன் அவர்கள்கூட நான் எழுதிய ஒரு பாடலை, காவல் துறையினர் பற்றி நான் எழுதிய ஒரு பாடலை இங்கே நினைவூட்டினார்.

திரு. பக்தவச்சலம் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, 'உதயசூரியன்' என்கின்ற நாடகத்தில் ஒரு போலீஸ்காரருடைய சிறுகதை இடம் பெறும். அந்த நாடகத்திலே, ஒரு போலீஸ்காரருடைய மனைவி, அவருடைய குழந்தையைத் தொட்டிலிலே போட்டு, ஆட்டும்போது பாடுகின்ற பாட்டு அது.

“போலீஸ் வேலைக்கு போகின்ற ஒங்கப்பனுக்கு
புத்திரனாய் வந்துதித்த தரித்திரனே கண் வளராய்
காக்கி உடைபோட்டுக்கிட்டு, சிவப்பு தொப்பி--
மாட்டிக்கிட்டு (அப்போது சிவப்பு தொப்பி--)

போகின்ற ஒங்கப்பனிடம்

பழம்பாக்கி கேட்டுக்கிட்டு வருகின்ற கடன்காரன் தொல்லை

தாங்காமல் காவி உடை வேணுமடா, கமண்டலமும் தேவையடா”

என்று பாடுகின்ற தாலாட்டுப் பாட்டு அது. அந்தப் பாட்டு இருந்த காரணத்தினாலேயே அன்றைக்குப் பெரியவர் பக்தவச்சலம் அவர்கள் உதயசூரியன் நாடகத்தைத் தடை செய்து விட்டார். இது போலீஸ்காரர்களைத் தூண்டிவிடுகின்ற காட்சி, பாட்டு என்று சொல்லித் தடை விதித்துவிட்டார். ஆனாலும், அந்தப் பாட்டை இந்த அவையிலேயே நான் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவராக

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

இருந்து, அவருக்கு முன்பாகவே பாடிக்காட்டி, இப்போது உங்களால் தடை செய்ய முடியாது. இந்தப் பாட்டுத்தான் அந்த நாடகத்திலே இடம் பெற்றது என்று, (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவரும் சிரிக்க சிரிக்க, கேட்க கேட்க, அந்தப் பாடலைப் பாடியும் காட்டியிருக்கின்றேன்.

காவல் துறை நண்பர்களுடைய சங்கடங்களை உணர்ந்துதான், அவர்களுடைய மாதாந்திர ஊதியம் மிக மிகக் குறைவாக இருப்பதையெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்துத்தான், 1969 ஆம் ஆண்டு நான் ஆட்சிப் பொறுப்பை, முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றவுடன், திரு. ஆர்.ஏ. கோபாலசாமி, ஐ.சி.எஸ். அவர்களுடைய தலைமையில் இந்தியாவிலேயே முதல் தடவையாக, காவல் துறையினருடைய நிலைமைகளை ஆராய்ந்து சொல்ல, ஒரு கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் கமிஷன் 134 பரிந்துரைகளை வழங்கியது. அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, உடனடியாக அவற்றை அப்போது நடைமுறைப்படுத்தியதும், இந்தக் கழக அரசுதான். Second Grade Constables--இரண்டாம் நிலைக் காவலர்களுடைய அடிப்படை மாத ஊதியம் அன்றைக்கு 70 ரூபாய் முதல் 95 ரூபாய் வரை இருந்தது. அதை, அந்தக் கமிஷனுடைய சிபாரிசின்படி 150 ரூபாய் முதல் 225 ரூபாய் என்று, முதன்முதலாக உயர்த்தியது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிதான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்விலே வெற்றி பெற்றவர்கள் First Grade Constables ஆகலாம் என்ற புதிய நிலையை உருவாக்கி, அவர்களுடைய அடிப்படை மாத ஊதியம் 200 ரூபாய் முதல் 300 ரூபாய் என்று அவர்களுக்கும் ஊதியம் உயர்த்தப்பட்டது. ஆனால், இப்போது அந்த இரண்டாம் நிலைக் காவலர்களுடைய மாத அடிப்படை ஊதியம் 3,050 ரூபாய். முதல் நிலைக் காவலர்களுடைய மாத அடிப்படை ஊதியம் ரூ. 3,200 என்று உயர்த்தப்பட்டுள்ளது என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

இதற்கிடையிலே 1989 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் கழக அரசு அமைந்தபோது முன்னாள் தலைமைச் செயலாளர் திரு. சபாநாயகம், ஐ.ஏ.எஸ். அவர்களுடைய தலைமையில் இரண்டாவது போலீஸ் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டு, அவர்கள் தந்த 112 பரிந்துரைகளில் 102 பரிந்துரைகள்மீது முடிவெடுத்து ஆட்சி அப்போது கலைக்கப்படுவதற்கு முன்பு, 79 பரிந்துரைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முற்பகல் 11-55

காவலர்களுடைய ஊதியத்தைப்பற்றி உறுப்பினர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் திரு. பழனிசாமி இங்கே பேசும்போதும் குறிப்பிட்டார்கள். ஓர் ஒப்பீடு பார்த்தால், தென்மாநிலங்களில் பணிபுரிந்து வரும் இரண்டாம் நிலைக் காவலர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஊதியம் மற்றும் இதரப் படிகளுடைய விவரங்கள் ஒரு மாதத்திற்கு என்று எடுத்துக்கொண்டால், தமிழ்நாட்டில், அடிப்படைச் சம்பளம் 3050 ரூபாய். ஆந்திராவில் 1595 ரூபாய், கேரளாவில் தமிழ்நாட்டைப் போலவே 3050 ரூபாய். கர்நாடகத்தில் 3000 ரூபாய். பாண்டிச்சேரியில் 2750 ரூபாய். இந்த அடிப்படைச் சம்பளத்தோடு சிறப்பு ஊதியம், அகவிலைப் படி, வீட்டுவாடகைப் படி, நகர ஈட்டுப் படி, சீருடைப் படி ஆகிய இத்தனையும் சேர்த்தால், தமிழ்நாட்டில் இரண்டாம் நிலைக் காவலர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற மாதாந்திரச் சம்பளம் 4630 ரூபாய். ஆந்திராவில் 3172 ரூபாய். கேரளத்தில் 3943 ரூபாய். கர்நாடகத்தில் 4262 ரூபாய். பாண்டிச்சேரியில் 4080 ரூபாய். ஆக, தமிழ்நாட்டில்தான் 4630 என்கின்ற அதிகத் தொகை, எல்லாவற்றையும் சேர்த்து மாதந்தோறும் இரண்டாம் நிலைக் காவலர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அதைப்போலவே, காவல் துறை உதவி ஆய்வாளர்கள் ஊதியம். எஸ்.ஐ. ஆகியோருடைய ஊதியம், ஊதியக் குழுவினுடைய பரிந்துரைகளை ஏற்பதற்கு முன்னால், உதவி ஆய்வாளர்கள், துணை வட்டாட்சியார்கள் ஆகியோருடைய அடிப்படைச் சம்பளம் 1600 ரூபாயாக இருந்தது. அதைத்தான் அன்றைக்கு சுப்பராயன் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். “இப்பொழுது துணை வட்டாட்சியர்களுடைய ஊதியத்திற்குக் குறைவாக இது இருக்கிறதே, இதைச் சரிசெய்யவேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், காவல் துறை ஆய்வாளர்களுடைய ஊதியத்தைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசுக்கு இணையான ஊதியத்தைத் தருகிறோம் என்று வாக்களித்து, மத்திய அரசு என்ன ஊதியம் தருகிறதோ அதைத்தான், இங்கேயும் தந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதிலே சில மாறுபாடுகள் இருக்கலாம். ஆனால், ஒன்றைச் சரிசெய்ய ஆரம்பித்தால், தொடர்ந்து ஒரு சங்கிலித் தொடர்போல மற்ற மற்ற துறைகளில் உள்ளவர்கள் போராடக் கூடும், வாதிடக் கூடும் என்பதையும் மறந்துவிடக் கூடாது. இந்தப் பரிந்துரைகளை ஏற்றபின், எஸ்.ஐ.-யினுடைய அடிப்படை ஊதியம் இப்பொழுது 5,300 ரூபாயாக இருக்கிறது.

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, துணை வட்டாட்சியருடைய அடிப்படை ஊதியம் 5,500 ரூபாயாக இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு இதைச் சரிசெய்யவேண்டுமென்றால், அதையே 5500 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டும் என்று சொன்னால், மத்திய அரசு தருகின்றதைவிட அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று, அதைப்போல எங்களுக்குக் கொடுங்கள் என்று பல துறைகளில் உள்ளவர்கள் வாதிடக் கூடும். எனவேதான் இதிலே நாம் வெகுவாகக் கை வைக்க இடமில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

குற்றங்களைப்பற்றி இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சென்னை மாநகரத்திலே ஏதோ பயங்கரமான சூழ்நிலை இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான், இருப்பது குறைவு என்றாலும்கூட, அதை ஏற்றுக்கொண்டு பேசவில்லை. ஆனால், ஒன்றை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். புதுடெல்லியிலே தேசிய குற்ற ஆவணக் கூடம் National Crime Records Bureau என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அது வெளியிட்டுள்ள புள்ளிவிவரத்தின்படி, ஒவ்வொரு 100 சதுர கிலோ மீட்டருக்கும், அகில இந்திய சராசரியில் காவலர்களுடைய எண்ணிக்கை 38 பேர். ஆனால், தமிழ்நாட்டில் 57 பேர். ஒரு காவலருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஆகும் செலவு அகில இந்திய சராசரியில் 61,883 ரூபாய். தமிழ்நாட்டில் 68,059 ரூபாய்.

குற்றங்களைப் பொறுத்தவரையில் குற்றப்பத்திரிகை விகிதாச்சாரம் அகில இந்திய சராசரி 76.9%. தமிழ்நாடு 90.6% நீதிமன்றங்களிலே வழங்கப்படுகின்ற தண்டனையின் விகிதாச்சாரம் அகில இந்திய சராசரி 37.8%; தமிழ்நாட்டு சராசரி 63.6 சதவிகிதமாக இருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

நண்பகல் 12-00

காவலர்களுடைய நலனுக்கான செலவினம் 1991 முதல் 1996 வரை, தமிழகத்திலே கடந்த 5 ஆண்டு காலத்தில் தொடரும் செலவு 5.58 கோடி ரூபாய்; தொடராச் செலவு 59.96 கோடி ரூபாய். ஆக, கடந்த ஆட்சியில் 5 ஆண்டுகளில் மொத்தம் 65.54 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. 1996 முதல் இந்த 3 ஆண்டுகளில், கழக ஆட்சியில், தொடரும் செலவு 47.40 கோடி ரூபாய்; தொடராச் செலவு 223.55 கோடி ரூபாய். கடந்த 5 ஆண்டுகளில் காவலர் நலனுக்காகச் செலவிடப்பட்டது மொத்தம் 65 கோடி ரூபாய்; இந்த 3 ஆண்டுகளில் செலவிடப்பட்டது மொத்தம் 270 கோடி ரூபாய் என்பதை நான் பெருமிதத்தோடு இங்கே தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

காவல் துறையை நவீனமயமாக்க வேண்டும் என்ற கருத்தும் இங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டது. நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. பழனிசாமி அவர்கள் பேசும்போதுகூட இன்னும் அதிகமான பயிற்சியை அவர்களுக்குத் தர வேண்டும், மனித உரிமையைப்பற்றி எல்லாம் அவர்களுக்குக் கற்றுத்தர வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். பயிற்சி இப்போதே 6 மாதத்திலிருந்து 9 மாதத்திற்கு நீட்டிக்கப்பட்டிருப்பதை நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். பயிற்சியை அளிப்பதற்காகப் பல முறைகள் இன்றைக்குக் கையாளப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு அத்தகைய பயிற்சிகளை அளிக்கின்ற முனைப்பான காரியத்தில் இந்த அரசும் காவல் துறையும் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. பயிற்சி பெற்றால் மாத்திரம் போதாது என்று காவல் துறையை நவீனமயமாக்குவதற்காக, குறிப்பாக தகவல் தொடர்பில் மேம்பாடு, வாகனங்கள் வாங்குதல், புலனாய்வுக்குத் தேவையான கருவிகள் வாங்குதல், போக்குவரத்து மேம்பாடு, முக்கியப் பிரமுகர்கள் பாதுகாப்பிற்கும், சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதற்கும் வேண்டிய உபகரணங்கள் வாங்குதல், காவல் துறையைக் கணினிமயமாக்குதல், காவல் துறையினருக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதுபோன்ற பயிற்சி அளித்தல் ஆகிய பணிகள் காவல் துறையை நவீனமயமாக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தின்கீழ் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

கடந்த 5 ஆண்டு கால ஆட்சியில் 1991 முதல் 1996 வரையில் 41,56,27,000 ரூபாய் இந்தத் திட்டத்திற்காகச் செலவு செய்யப்பட்டது. இந்த 3 ஆண்டு காலத்தில் 40,93,54,000 ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

குற்றங்கள் சென்னை மாநகரத்திலே, மற்ற மாநகரங்களோடு ஒப்பிடும்போது அகில இந்திய அளவிலே, மிகவும் குறைவான அளவிலேதான் இருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1998ஆம் ஆண்டில் மாத்திரம் டெல்லியில் 649 பேரும், மும்பையில் 351 பேரும், கல்கத்தாவில் 80 பேரும், சென்னையில் 36 பேரும் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 36 பேர் கொலை செய்யப்பட்டதை நான் சரியென்றோ, பரவாயில்லை என்றோ ஒத்துக்கொள்ளக்கூடியவன் அல்ல. இருந்தாலும், இந்தியாவிலே உள்ள பெரிய தலைநகரங்களோடு ஒப்பிடும்போது 1998ஆம் ஆண்டிலே மாத்திரம் கற்பழிப்புகள், டெல்லியில் 438, மும்பையில் 115, கல்கத்தாவில் 25, சென்னையிலே 5 தான். கடத்தல்கள்

1999 மே 10] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

டெல்லியிலே 1333, மும்பையில் 179, கல்கத்தாவில் 117, சென்னையிலே 15. கொள்ளைகள், டெல்லியிலே 26,911, மும்பையில் 12,400, கல்கத்தாவிலே 4,041, சென்னையில் 1,196.

புதுடெல்லியில் உள்ள தேசிய குற்ற ஆவணக் கூடம் National Crime Records Bureau அண்மையில் மாநில வாரியாக--நான் முதலிலே சொன்னது மாநகர வாரியாக--ஒரு பட்டியலைப் புள்ளிவிவரங்களோடு வெளியிட்டிருக்கிறது. 1996 வரை அது கணக்கெடுத்து இருக்கிறது. அந்த ஆண்டு முழுவதுமாகக் கணக்கெடுத்து வெளியிட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டுகளுக்கான கணக்குகள் வரவில்லை. உத்தரப்பிரதேசத்தில் 8,514 கொலைகள், பீகாரில் 5,277 கொலைகள், மராட்டியத்தில் 2,782 கொலைகள். ஆந்திராவில் 2,620 கொலைகள். மேற்கு வங்கத்தில் 1,929 கொலைகள், தமிழ்நாட்டில் 1,889 கொலைகள், மத்தியப்பிரதேசத்தில் கற்பழிப்புகள் 3,265, உத்தரப்பிரதேசத்தில் 1,854, ஆந்திராவில் 812, கேரளாவில் 389, தமிழ்நாட்டில் 327.

பிற்பகல் 12-05

அதேபோன்று கூட்டுக் கொள்ளை (Dacoity). பீகாரில் 2,678, உத்தரப்பிரதேசத்தில் 1,259, மேற்கு வங்கத்தில் 728, ஆந்திராவில் 451, கர்நாடகத்தில் 256, தமிழ்நாட்டில் 172. கொள்ளை (Robbery) உத்தரப்பிரதேசத்தில் 5,395, பீகாரில் 2,955, மராட்டியத்தில் 2,865, மேற்கு வங்கத்தில் 869, ஆந்திராவில் 775, கர்நாடகாவில் 994, தமிழ்நாட்டில் 600. வன்குற்றங்கள் (Violent Crimes)-ஐப் பொறுத்தவரையில் உத்தரப்பிரதேசத்தில் 17,022, பீகாரில் 12,363, மேற்கு வங்கத்தில் 4,381, ஆந்திராவில் 4,658, கர்நாடகாவில் 3,085, தமிழ்நாட்டில் 2,988 என்கின்ற அளவில்தான் தமிழ்நாட்டிலே குற்றம், கொள்ளை, கொலை போன்ற காரியங்கள் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடும்போது, மாநில அளவிலேகூடக் குறைவாக இருக்கிறது என்ற உண்மையை நமக்குத் தெரிவிக்கிறது. அதேபோல, களவுகள் நிறைய நடைபெறுகின்றன என்பதைப்பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், களவுகள் நடைபெறாத ஒரு சமுதாயத்தை நாம் கனவு காணுகிறோம். எந்தத் தவறும் நடைபெறாத ஒரு சமுதாயத்தைக் கனவு காணுகிறோம். அது நடைபெறுமா என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. இருந்தாலும், நடைபெற்றுவிட்ட தவறுகள் மேலும் நடக்காமல் இருப்பதற்காக, கண்டுபிடித்து வழக்குத் தொடுத்து, தண்டனை கொடுப்பது; அதிலே நாம் இன்றைக்குச் சுணங்கி போய்விட்டோமா என்பதையும்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

எண்ணிப்பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்தவரையில், களவாடிய பொருட்களைத் திரும்பப் பெற்று ஒப்படைத்த வகையில், 25-2-1998 அன்று ஒரு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள வைர நகைகள், 490 பவுன் தங்க நகைகள், 7 கிலோ வெள்ளிப் பாத்திரங்கள், எலெக்ட்ரானிக் சாதனங்கள், கேமராக்கள், 70 மோட்டார் சைக்கிள்கள், 11 கார்கள், 9 ஆட்டோக்கள் மற்றும் ரொக்கப் பணம் ஒரு இலட்சத்து எண்பதாயிரம் ரூபாய் சென்னை மாநகரக் காவல் துறையினரால் களவு கொடுத்த பொதுமக்களுக்குத் திரும்ப ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்போது மொத்தமாகச் சொன்ன கணக்கு பலருக்குப் பகிர்ந்தளித்து, திரும்ப ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல, 6-6-1998 அன்று 107 பவுன் தங்க நகை, வைர நகை, தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள், ரேடியோக்கள், 7 கிலோ வெள்ளிச் சாமான்கள், 3 மோட்டார் சைக்கிள்கள், 4 கார்கள் மற்றும் ரொக்கப் பணம் 2 இலட்சம் என்று, மொத்தம் 10 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருட்கள் திருட்டுக் கொடுத்தவர்களுக்குக் காவல் துறையினரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு திரும்ப ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன.

27-8-1998 அன்று 200 பவுன் தங்க நகைகள், 7 கிலோ வெள்ளிப் பாத்திரங்கள், எலெக்ட்ரானிக் சாதனங்கள், 10 மோட்டார் சைக்கிள்கள் மற்றும் ரொக்கப் பணம் 2.4 இலட்சம் ரூபாய் என்று மொத்தம் 35 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருட்கள் காவல் துறையால் திருட்டுக் கொடுத்த பொதுமக்களுக்குத் திரும்ப ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. 15-10-1998 அன்று 240 பவுன் தங்க நகைகள், தங்கக் கட்டிகள், வீடியோ டிஸ்க்குகள், தோல் பொருட்கள், 50 இரு சக்கர வாகனங்கள், 2 கார்கள், 8 ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் மற்றும் ரொக்கப் பணம் 2 இலட்சத்து 40 ஆயிரம் ரூபாய் என மொத்தம் 65 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருட்கள் திரும்ப ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. 31-12-1998 அன்று, 350 பவுன் தங்க நகைகள், 15 கிலோ வெள்ளிச் சாமான்கள், 50 மோட்டார் சைக்கிள்கள், 3 கார்கள், 11 ஆட்டோக்கள், ரொக்கப் பணம், 2.85 இலட்சம் ரூபாய் உட்பட ஒரு கோடியே 6 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருட்கள் காவல் துறையால் திரும்ப ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்போது, 5-5-1999 அன்று 344 பவுன் தங்க நகைகள், 72 மோட்டார் சைக்கிள்கள், 16 கார்கள், 12 ஆட்டோக்கள், ரொக்கப் பணம் சுமார் பத்து இலட்சம் ரூபாய் உட்பட ஒரு கோடியே 33

1999 மே 10] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருட்கள் திரும்ப ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பிற்பகல் 12-10

கடந்த ஓராண்டில் மட்டும் சென்னை மாநகரக் காவல் துறையினரால் மாத்திரம் மொத்தம் நான்கு கோடியே 50 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள களவாடப்பட்ட பொருட்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு திரும்ப ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இதில் ஒன்றும் மகிழ்ச்சியடைவதற்கு எதுவுமே இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், இவ்வளவும் களவாடப்பட்டன என்பதை எண்ணி அதற்குத்தான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே தெரிவித்தார்கள். அவருக்கு ஆறுதலாகத்தான் இதெல்லாம் திரும்பப் பெறப்பட்டுவிட்டன என்ற இந்தச் செய்தியையும் நான் அவருக்குச் சொல்கிறேன். ஆனால், இவைகள் சமுதாயத்திலே தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்ற குற்றங்கள். இது நாட்டுக்கு நாடு, மாநிலத்திற்கு மாநிலம், மாநகரத்திற்கு மாநகரம் வேறுபடுகின்றன என்பதை ஒப்பிட்டுத்தான் இங்கே நான் எடுத்துக்காட்டினேன்.

சென்னையிலே ரவுடிகளுடைய தொல்லை அதிகரித்துள்ளதாக திரு. செல்லக்குமார் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். பேசியவர்கள் சில பேரை இன்றைக்குக் காணோம். மிக வேகமான குற்றச்சாட்டுக்களை எல்லாம் அள்ளி வீசியவர்கள் இங்கே இல்லை. திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்களைக்கூட இங்கே காணோம். இருந்தாலும்கூட, அவர்களுக்கெல்லாம் அவர்களுடைய உறுப்பினர்கள் மூலமாக என்னுடைய பதிலைச் சொல்லலாம் என்கின்ற நம்பிக்கையில் நான் இருக்கின்றேன். ரவுடி ராஜ்யம் இங்கே அதிகரித்துள்ளது என்று இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற ஆண்டு 667 நபர்கள் குண்டர்கள் மற்றும் தேசிய பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் தடுப்புக் காவலில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டு வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு இருக்கவில்லை இந்த அரசும், காவல் துறையும். நடப்பு ஆண்டில் இதுவரை 390 பேர் சிறையிலே அடைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். கடந்த 4 ஆண்டுகளாக குண்டர்கள் தடுப்புச் சட்டத்தில் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளவர்கள் பற்றிய விவரம். 1996-ல் 379 பேர்; 1997-ல் 502 பேர்; 1998-ல் 667 ரவுடிகள்; 1999-ல் இதுவரை 390 ரவுடிகள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த ஆட்சி தொடங்கிய அந்தக் காலக் கட்டத்தில்,

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

30-7-1996 அன்று ரவுடிகள் ஆசைத்தம்பி, மனோ, கோபால் ஆகியோர் சென்னை லயோலா கல்லூரி அருகில் காவல் துறையால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்கள். இந்த அவையிலே உள்ள அத்தனை தலைவர்களும் எழுந்து அன்றைக்குத் தங்களுடைய பாராட்டுக்களைக் காவல் துறைக்குத் தெரிவித்ததை மறந்திட இயலாது. பிறகு 24-10-1996 அன்று ரவுடிகள் கபிலன், அருள் ஆகிய இருவரும் சென்னை அடையார் காந்தி நகரில் காவல் துறையால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். 29-10-1997 அன்று சேலம் மாவட்டம், ஓமலூருக்கு அருகில் சிறைச்சாலைக்குக்கொண்டு செல்லப்பட்ட 5 குற்றவாளிகளைச் சுட்டுக் கொன்ற 3 ரவுடிகளை போலீசார் சுட்டுக் கொன்றார்கள். ஏப்ரல் 1999-ல் திருச்சி மாநகரையே கலக்கிக் கொண்டிருந்த ரவுடி கோசிஜின் என்பவன் காவல் துறையால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். அதே ஏப்ரல் 1999-ல் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் ரவுடி பவுல் என்பவன் காவல் துறையால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். பல்வேறு குற்றங்களைச் செய்து வந்த ரவுடிகைபாம் மோகன், (எல்லோருக்கும் இதுபோல அடைமொழி உண்டு கைபாம் மோகன், கால்பாம் மோகன் என்று இப்படி எல்லாம் அடைமொழி உண்டு) என்ற மிகப் பெரிய ரவுடி காவல் துறையைத் தாக்க முயற்சித்தபோது சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். ஜெயங்கொண்டத்தில் தீவிரவாதி என்கிற பெயரால் நீண்ட நெடும் நாட்களாகத் தலைமறைவாய் இருந்த கு. என்கின்ற சுந்தரம், இளவரசன் ஆகியோரும் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்ற விவரம் உங்களுக்கு நன்றாக நினைவிருக்கும். சென்னையில் சேரா, தாதா குட்டியப்பன், ராட்டினகுமார், குண்டு பத்மநாபன், பிரபாகரன், பங்க் குமார், தென்றல் ராஜா, உருண்டை தங்கவேல், வெள்ளை ரவியின் கூட்டாளிகள் வெங்கடேசன், ஜெகதீஷ், காண்டிபன், செல்வம், கொடுங்கையூரைச் சேர்ந்த குண்டு சங்கர், கேட் ராஜேந்திரனுடைய கூட்டாளிகள் மகேஷ், பாக்ஸர் வடிவேலு, பேருந்துகளில் அடிக்கடி ஜேப்படி செய்யும் ராஜ்குமார், ஜெயராமன், வெங்கடேசன் உள்ளிட்டோர் குண்டர் தடுப்புச் சட்டத்திலே சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அண்மையிலேகூட செங்கற்பட்டு டி.ஐ.ஜி. அவர்கள் துரத்திச் சென்று சிவா என்ற ரவுடியைப் பிடித்த செய்தி நான்கு நாட்களுக்கு முன் பத்திரிகையிலே வந்ததை நீங்கள் எல்லாம் மறந்திருக்கமாட்டீர்கள். முந்தைய காலத்தில் நடைபெற்றதைப்போலத் தெருக்களிலே வெளிப்படையாகக் கத்தி வீச்சுப் போராட்டங்களோ, அதுபோல நீதிமன்றங்கள்,

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

வழிபாட்டுத் தலங்கள் போன்ற முக்கிய இடங்களில் வெளிப்படையாக நடக்கும் கைகலப்புகளோ இப்போது அந்த அளவுக்கு இல்லை; வெகுவாகக் குறைந்திருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் இதை நான் இங்கே குறிப்பிடுகின்றேன்.

மனமகிழ் மன்றங்கள்பற்றிச் சொன்னார்கள். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில ஓட்டல்களின் பெயரையே குறிப்பிட்டு அங்கெல்லாம் நடைபெறுகின்ற லீலாவிநோதங்கள், வேலைகள், லீலைகள் இவைகளைப்பற்றி எல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அவர் பேசும்போது அவருடைய உருவத்தையே நான் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். (சிரிப்பு) இவர் இதை எல்லாம் பேசுகிறாரே என்று ஆச்சரியத்தோடு அதை கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஏனென்றால், உண்மையைப் பேச வேண்டுமல்லவா? நாடு நலம்பெற, சமுதாயம் நல்ல முறையில் ஒழுக்கமாக இருப்பதற்காக இவைகளை அவர் சொல்கிறார். இருந்தாலும் இன்றைக்கு உலகத்திலே பல பகுதிகளிலே உள்ள இத்தகைய Five Star ஓட்டல்கள் எல்லாம் இப்படித்தான் போட்டி போட்டுக்கொண்டு தங்களுடைய தொழிலை நடத்தி வருகிறார்கள். சென்னையிலும் அத்தகைய போட்டி இன்றைக்கு இருப்பதை நாம் உணர முடிகிறது. இல்லையென்று சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் அது அளவுக்கு மீறிவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது காவல் துறையினுடைய பொறுப்பு என்பதை, எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் போல நானும் உணர்கிறேன். அவர் இங்கே பேசியதிலிருந்து, ஒரு பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சில ஓட்டல்களினுடைய பெயர்களையே துணிந்து குறிப்பிட்டு, அங்கே இப்படியெல்லாம் நடைபெறுகின்றன என்று கூறியிருக்கும்போது, காவல் துறை கைகட்டிக்கொண்டு வாளா இருக்காமல், அவற்றைப் பற்றியெல்லாம் நிச்சயமாகக் கவனிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று அவர்களையும் நான் அறிவுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-15

மனமகிழ் மன்றங்கள் என்ற பெயரால் (Recreation Clubs) சென்னையிலே, சில இடங்களில் சில தவறான காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. அதிலேகூட, 1998 ஆம் ஆண்டு, 98 வழக்குகள்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

அந்த மன்றங்களின்மீது போடப்பட்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. 1999--அதாவது, 31-4-1999 வரையில் இந்த ஆண்டு 35 வழக்குகள் அவர்கள்மீது போடப்பட்டு, அந்த வழக்குகளும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. சந்தானம் அன்றைக்குப் பேசும்போது, ஒரு குறையைச் சொன்னார்கள். மதுரையிலே உள்ள I.M.F.S. மதுபானக் கிடங்குகளை மாற்றுவதுபற்றி ஒரு குறை சொன்னார்கள். அங்கே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு போய்விடும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அதிலே உண்மையான நிலவரம் என்னவென்றால், ஒன்று இப்போது அந்தக் கிடங்குகள், மதுரை மத்தியப் பேருந்து நிலையத்திலிருந்து 6 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ள நெரிசலான பகுதியிலே இருக்கின்றன; தேவைப்படுகிற சரக்குகளை அங்கே வைப்பதற்கு இடம் போதவில்லை என்ற மற்றொரு குறை. மூன்றாவது, சரக்குகளை ஏற்றவும், லாரிகள் நிற்பதற்கும் போதுமான இடம் கிடையாது. நான்காவதாக, வாடகை, சதுர அடியின் பேரிலே, 2 ரூபாய் 50 காசு என்று இருந்தது, திடீரென்று 7 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டது. வாடகை இடம் அது; 7 ரூபாயாக உயர்த்திவிட்டார்கள். அதனால்தான், அந்தக் கிடங்குகளை மதுரை மத்தியப் பேருந்து நிலையத்திலிருந்து 14 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலும், மதுரை-இராஜபாளையம் தேசிய நெடுஞ்சாலையிலிருந்து ஒரு கிலோமீட்டர் தொலைவிலும் உள்ள தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனத்திற்கு மாற்றத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது அரசுக்குச் சொந்தமான நிறுவனம். இந்த நிறுவனத்தில் போதுமான இடவசதி உள்ளது. இதன் பரப்பளவு 19,827 சதுர அடியாகும். எனவேதான், அங்கே அவை மாற்றப்படுகிறதே அல்லாமல் வேறல்ல என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோவை மாநகரில் நடைபாதை வியாபாரிகளின் பைகளைக் கிழித்து, குமார் என்ற காவல் துறை சப்-இன்ஸ்பெக்டர் முறைகேடாக நடந்துகொண்டதாக, திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். அப்படி நடந்து கொண்டிருந்தால் அது கண்டிக்கத்தக்கது. நடவடிக்கை எடுப்பதற்குரியது. இதுகுறித்து கோவை மாநகரக் காவல் துறை தலைமை அதிகாரிக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டு, அதைப்பற்றிய குறிப்புகளை அனுப்புமாறு நிச்சயமாகக் கேட்டுக்கொள்ளப்படும் என்பதைத்

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஒன்று. கோவை மாநகரில் நடைபாதை வியாபாரிகள் அனுமதியற்ற முறையிலே ஆக்கிரமிப்புகளைச் செய்ததன் காரணமாகத்தான், அந்த அடிப்படையிலேதான் சமூக விரோத சக்திகள் அங்கே வளர்ந்து, பெரிய அளவிலே மதக்கலவரம் ஏற்படக் காரணமாகிவிட்டது என்று நீதியரசர் கோகுல கிருஷ்ணன் அவர்கள்கூட, தன்னுடைய விசாரணை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். விசாரணை அறிக்கை, இந்த அவையிலே ஏற்கெனவே வைக்கப்பட்டுவிட்டது.

உறுப்பினர் திரு. சுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதுபோல, ஏதோ பி.ஜே.பி.-யோடு உறவு வந்துவிட்டது; ஆகவே இப்போது அறிக்கையை வைத்துவிட்டோம் என்றார்; அது உண்மை அல்ல. இந்த அரசியல் மாற்றங்கள் எல்லாம் ஏற்படாததற்கு முன்பேயே இந்த அவையிலே, 2 மாதங்களுக்கு முன்பே அது வைக்கப்பட்டு, அதைப்பற்றி விமர்சனங்கள் எல்லாம் வெளிவந்திருக்கின்றன. இப்போது இன்றைக்குக்கூட அதன் தொடர்ச்சியாக ஓர் அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. யார் யாருக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஓர் அறிக்கை. முழுவதுமாக அது முடிந்து வருவதென்றால் தாமதமாகும். செல்வந்தர்கள் என்றால் பரவாயில்லை; ஏழையெளிய கடைக்காரர்களுக்கெல்லாம் ஏதாவது உதவி கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக, நீதியரசர் கோகுல கிருஷ்ணன் அவர்கள் ஓர் இடைக்கால அறிக்கையை மீண்டும் தந்திருக்கிறார். அந்த அறிக்கைதான் இன்றைக்கு அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பலபேர் அந்த அறிக்கையைப் படித்ததாகவே தெரியவில்லை. நானும் பார்த்துக் கொண்டதான் இருந்தேன். சிலபேர், நான் சொல்லி எடுத்துப் படித்தார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவரே இப்போதுதான் படிக்கப்போகிறார். (சிரிப்பு) கோவை நகரிலே--திரு. சுப்பராயன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்--இந்த ஆக்கிரமிப்புகளில் இருந்த 647 நடைபாதை வியாபாரிகளுக்கு மாற்று இடம் வழங்க, சென்னை உயர்நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டுள்ளது. அதன்படி 450 பேர்களுக்கு, 4 இடங்களில் மாற்றுக் கடைகளை வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மீதம் உள்ளவர்களுக்கு மாற்று இடம் வழங்க, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், கோவை மாநகர மேயர், மாநகரக் காவல் ஆணையர், மாநகராட்சி ஆணையர் ஆகியோர் முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறார்கள் என்ற செய்தியையும் நான் திரு. சுப்பராயன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

இது தவிர, அன்றாடம் புதிது புதிதாகத் தள்ளுவண்டிக் கடைகள் முளைத்த வண்ணம் உள்ளன. இக்கடைகளை அப்புறப் படுத்துவதற்குக் காவல் துறை வருவதால், காவலர்கள்மீது எரிச்சல் கொண்டு அந்த வியாபாரிகள், அரசியல்வாதிகளிடம் சென்று புகார் கூறுகிறார்கள். காவல் துறை உறுதியாக நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், மேலும் ஆக்கிரமிப்புக் கடைகள் பெருகும், மதச் சண்டைகள் உருவாவதற்கு ஏதுவாகும் என்பதையும் நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மக்கள் பிரதிநிதிகள் உணர்ந்து, அவர்களும் அதற்கு ஒத்துழைத்து, வியாபாரிகளும் மாற்று இடங்களைப் பெற்று நலமாக வாழ வேண்டும், அதேநேரத்தில் நகரின் ஆரோக்கியமும் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்பதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-20

நம்முடைய குமரி மாவட்டத்தினுடைய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் திரு. மணி அவர்கள்-- வரவில்லை என்று கருதுகிறேன். (குறுக்கீடு) (காய்ச்சலா?) அவர்கள்-- தங்கமணி என்பவர் காவல் துறையால் தாக்கப்பட்டதாக ஒரு செய்தியைச் சொன்னார். அவர் நேரிலேகூட அதுபற்றி என்னிடத்திலே விளக்கிச் சொன்னார். அதுபற்றி அப்போதே விசாரித்து, அதை நான் அலட்சியப்படுத்தாமல், அதுகுறித்து கோட்டாட்சியர் விசாரணையை மேற்கொள்ள கேட்டுக்கொண்டுள்ளேன். ஆர்.டி.ஓ. விசாரணை நடைபெறுகிறது. முழுத் தகவல்களும் வந்த பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று திரு. மணி அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

பல வழக்குகளில் மேல்நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்று ஒரு பெரிய பட்டியலைப் போட்டுக் காட்டினார். அதைக் கேட்கும்போதும் அல்லது பத்திரிகையிலே படிக்கும்போதும் அதிர்ச்சியாகத்தான் இருக்கும். ஆனால், ஒவ்வொன்றிற்கும் என்னிடத்திலே விளக்கம் இருக்கிறது. பதில் இருக்கிறது.

குருந்தன்கோடு என்ற இடத்தில் ஸ்ரீமதி என்ற பெண்ணை செல்லப்பன் என்பவர் 30-3-1999 அன்று கற்பழிக்க முயன்றதாக, இரணியல் காவல் நிலையத்தில் குற்ற எண் 209/99, பிரிவுகள் 376 மற்றும் 511 இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின்கீழ் வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டு விசாரணையிலே உள்ளது என்பதை நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை நான் அலட்சியப் படுத்திவிடவில்லை.

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

அதேபோல, இன்னொன்று சொன்னார். ஆற்றூரில் குளோரிபாய் என்ற பெண்ணை பாலியல் பலாத்காரம் செய்ததற்காக அதில் எதிரி சிவசிங்மீது திருவட்டாறு காவல் நிலையத்திலே வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. எதிரி, நீதிமன்றத்திலேயிருந்து கைது செய்யப்பட்டவர், பிணையில் வெளி வந்துள்ளார். வழக்கு இரசாயனப் பரிசோதனை அறிக்கைக்காக நிலுவையில் உள்ளது.

6-10-1998 அன்று கொளத்துமேடு சுதா என்ற மாணவியைப் பாலியல் பலாத்காரம் செய்ததற்காக நிர்மலன் என்பவர்மீது அருமனைக் காவல் நிலையத்திலே வழக்கு. அந்த நிர்மலன் என்பவர் கைதாகியிருக்கின்றார்.

அதேபோல, 15-8-1998 அன்று சுமிதா என்ற மாணவியைப் பாலியல் பலாத்காரம் செய்ததற்கு வழக்குப் பதிவு. அந்த எதிரியும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்.

8-12-1998 அன்று உஷா என்ற பெண்ணைக் கொலை செய்தது சம்பந்தமாக வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டு, எதிரி பரமேஸ்வரன் என்பவர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்.

6-1-1999 அன்று ஜாய் என்ற பெண்ணை மானபங்கம் செய்ததற்காக எதிரி ஸ்டீபன்மீது வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டு, 19-1-1999 அன்று ஸ்டீபனும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

30-3-1998 அன்று சசிகலா என்ற பெண்ணைப் பலாத்காரம் செய்து கொலை செய்ததற்காக எதிரிகள் அய்யாசிவம், அர்ச்சுனன் ஆகியோர்கள்மீது வழக்கு. எதிரிகள் இருவருமே 2-4-1998 அன்று கைது செய்யப்பட்டனர். வழக்கு விசாரணை முடிந்து 18-12-1998 அன்று நீதிமன்றத்திலே குற்றப்பத்திரிகையும் தாக்கல் செய்யப்பட்டாகிவிட்டது.

29-1-1999 கீழசந்தையடி என்ற இடத்தில் அம்பிகா என்ற பெண் மண்ணெண்ணெய் ஊற்றித் தீ வைத்து இறந்துள்ளார். இதுதொடர்பாக, கன்னியாகுமரி காவல் நிலையத்திலே வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது. கோட்டாட்சியர் விசாரணை செய்து வரதட்சணைக் கொடுமையில்லை என்று அறிக்கை கொடுத்திருக்கின்றார். எனவே, எந்த ஒரு சம்பவத்திலும் வழக்குப் பதிவு செய்யப்படாமலோ, எதிரிகள் கைது செய்யப்படாமலோ இல்லை என்பதை நான் அன்பர் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் திரு. மணி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

இது தொடர்பாகச் சில முக்கியமான அறிவிப்புகளை இந்த அவையிலே நான் வெளியிட விரும்புகிறேன். காவல் துறையைச் சேர்ந்த அலுவலர்களுக்கு நலவாழ்வு நிதியின்கீழ் மருத்துவ வசதிக்கு நிதி உதவி செய்யப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பிட்ட மருத்துவ சிகிச்சைகளுக்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாய் நிதி உதவி அளிக்கப்படுகிறது. வெளிநாட்டிலே மருத்துவ சிகிச்சை செய்து கொள்ள விரும்பினால் இந்த நிதியிலிருந்து 10 சதவிகித வட்டிக்குக் கடன் வசதியும் செய்யப்பட்டு வருகிறது. தற்போது மாரடைப்பு, சிறுநீரக மாற்றுச் சிகிச்சை ஆகிய பெரிய வியாதிகளுக்கு இந்த நிதியிலிருந்து உதவி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. சென்ற ஆண்டு 108 காவலர்கள் இந்தத் திட்டத்தால் பயனடைந்தார்கள். அதற்கு 83 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகியிருக்கின்றது. இந்த நிதிக்கு அரசின் உதவித் தொகையாக 50 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிதியின்கீழ் கோரிக்கைகள் கூடுதலாக வந்துள்ள காரணத்தால் அரசு இந்த நிதிக்கு 50 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்குவதை இப்போது ஒரு கோடி ரூபாயாக நிதி ஒதுக்க முடிவு செய்துள்ளது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிற்பகல் 12-25

தமிழகத்திலே 57 அனைத்து மகளிர் காவல் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலையங்களுக்கு ஏற்கெனவே ஜீப்புகள் வழங்கப்பட்டாகிவிட்டன. தற்போது காவல் நிலையங்களுக்குட்பட்ட இடங்களுக்கு விரைவாகச் சென்று, புகார் மனுக்கள் மீது விசாரணை செய்திடவும், சம்மன்களை சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு உடனடியாகச் சென்று அளிக்கவும் உதவியாக ஒவ்வொரு மகளிர் காவல் நிலையத்திற்கும் ஒரு மொஃபட் மோட்டார் சைக்கிள் வழங்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பாதிக்கப்பட்டோர் உதவி நிதி என்று ஒரு திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு, நடைபெற்று வருகிறது. அதில் கொலையுண்டவர்களின் வாரிசுகளுக்கு, கொலையுண்டவர்கள் என்றால் கலவரங்களிலே அல்ல, வேறு அமளிகளிலே அல்ல, பொதுவாக வேறு காரணங்களினால், சொந்தக் காரணங்களினால், கொலையுண்டால் அவர்களுடைய வாரிசுதாரர்களுக்கு 10,000 ரூபாயும், கடுமையான காயத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 5,000 ரூபாயும், கற்பழிப்பு போன்ற குற்றங்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 5,000 ரூபாயும் இதுவரையிலே வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டம்

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

தற்போது மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டு, கடத்தப்பட்டு பாதிப்புக்குள்ளான பெண்கள் என்றால் அவர்களுக்கு 5,000 ரூபாயும், வரதட்சணை காரணமாக உயிரோடு எரிக்க முயற்சித்தாலோ அல்லது வேறு வகையில் கொலை செய்ய முயற்சித்தாலோ தீக்காயம் அடைந்தால் 5,000 ரூபாயும், அந்த நிகழ்வில் மரணமே அடைந்துவிட்டால், அவர்களுடைய வாரிசுகளுக்கு 10,000 ரூபாயும், வரதட்சணைக் கொடுமையால் தற்கொலை செய்து கொண்ட பெண்களின் குழந்தைகளுக்கு 10,000 ரூபாயும், வரதட்சணை கொடுமையினால் பாதிக்கப்பட்டு நிரந்தரமாக ஊனமுற்ற பெண்களுக்கு 5,000 ரூபாயும் நிவாரண உதவி அளிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

காவல் துறையிலே வாகன ஓட்டுநர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உள்ள ஊதியத்தோடு மாதந்தோறும் 90 ரூபாய் சிறப்பு ஊதியமாக அளிக்கப்பட்டு வருகிறது வாகன ஓட்டுநர்களுக்கு. இதை உயர்த்த வேண்டுமென்ற காவல் துறையினுடைய கோரிக்கையை ஏற்று, 90 ரூபாய் என்பதை இனி மாதந்தோறும் 120 ரூபாயாக வழங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. காவல் துறையில் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டதுபோல் தீயணைப்புத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்கும், பணியில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, காயமடைந்தாலோ, இறந்துவிட்டாலோ, குடும்ப நலத் திட்டத்திலே வழங்கப்படும் கருணைத் தொகை வீரமரணம் அடைவோருக்கு இதுவரை 10,000 ரூபாய் என்று இருந்தது, தீயணைப்புத் துறையில். அதை 2 இலட்சம் ரூபாயாக இப்போது உயர்த்த இருக்கின்றோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) செயல்பட முடியாத அளவிற்கு நிரந்தர ஊனம் அடைவோருக்கு இதுவரை 1,000 ரூபாயிலிருந்து 3,000 ரூபாய் வரை என்று வழங்கப்பட்டதற்கு மாறாக, இனி 50,000 ரூபாய் வழங்கப்படும். படுகாயம் அடைவோருக்கு இதுவரை 1,000 ரூபாய் முதல் 3,000 ரூபாய் வரை என்றிருந்த தொகை 10,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்படுகிறது. சாதாரண அளவிலே காயம் அடைவோருக்கு இதுவரை 1,000 ரூபாய் முதல் 3,000 ரூபாய் வழங்கப்பட்டதற்கு மாறாக, இனி 5,000 ரூபாய் வழங்க அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது.

கடந்த ஆட்சியில் 10,000 பேர் காவலர்களாக நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால், நியமனம் செய்வதாக

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

அறிவிக்கப்பட்டதே தவிர உரிய நியமன ஆணைகள் இதுவரை வெளியிடப்படவே இல்லை என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் மிக நன்றாகத் தெரியும். அந்த 10,000 பேரில், சில பேர் கொடுக்கின்ற கஷ்டங்களைத் தான் இன்றைக்கு இந்த அரசு அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதும் உங்களிலே பலருக்குத் தெரியும். இவர்கள் எல்லாம் திருந்த வேண்டும் என்று இந்த அவையின் சார்பாகக் கூட நான் அவர்களையெல்லாம் கேட்டுக்கொள்வேன். அந்த 10,000 பேரை 1996-லே மீண்டும் கழக அரசு பதவியேற்றவுடன் அவர்களையெல்லாம் விட்டுவிடக் கூடாது. அந்த இளைஞர்களின் எதிர்காலம் கருதி அவர்களையெல்லாம் தொடர்ந்து நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த அவையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களாகிய நீங்கள் பலரும் கோரிக்கையை வைத்தீர்கள். அதை நாங்கள் புறக்கணிக்காமல் அந்த 10,000 பேரில் முதற்கட்டமாக 1,581 பெண் காவலர்கள் உட்பட, மொத்தம் 4,602 காவலர்களுக்கு நியமன ஆணை அனுப்பப்பட்டு, பயிற்சியும் தரப்பட்டு, அவர்கள் அனைவரும் 16-10-1997இல் பணியிலே அமர்த்தப்பட்டார்கள். இரண்டாம் கட்டமாக 1,023 பெண் காவலர்கள் உட்பட மொத்தம் 5,700 காவலர்களுக்கு நியமன ஆணை அனுப்பப்பட்டு அவர்கள் தற்போது பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். இந்த ஆட்சியில் இதைத் தொடர்ந்து, கடந்த ஆண்டு நாங்கள் இந்த அவையிலே அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து, காவலர்கள் தேர்வு முடிவுற்று, 3,465 காவலர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அந்தப் பட்டியலும் இரண்டு நாட்களுக்குமுன் வெளியே வந்திருக்கிறது. மேலும் துணை ஆய்வாளர்கள் 882 பேர் என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். இதன் தொடர்ச்சியாக மேலும் 5,000 புதிய காவலர்களை இந்த அரசு, இந்த ஆண்டு நியமிக்கும் என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். அதிலே ஆடவர் 4,000 பேர், பெண்டிர் 1000 பேர் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

பிற்பகல் 12-30

இதிலே ஒரு கோரிக்கையைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சொன்னார்கள், மற்றவர்கள், பேசியவர்கள் அத்தனை பேர்களும் சொன்னார்கள். உறுப்பினர் திரு. சொக்கர் அவர்கள் பேசாவிட்டாலும் கூட இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டே அடிக்கடி தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டேயிருப்பார். அதைப்போல, எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், ஆரம்பத்திலேயிருந்து, 1996-97-லேயிருந்து

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி முன் வரிசையிலே வீற்றிருக்கின்ற தலைவர்கள் அனைவரும், கடந்த பட்ஜெட்டிலேகூட நம்முடைய திருநாவுக்கரசு போன்றவர்களும், சந்தானம் போன்றவர்களும் நம்முடைய இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும், தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றீர்கள். 1994-95 ஆம் ஆண்டு தேர்வு பெற்ற உதவி ஆய்வாளர்கள் 98 பேரைப் பற்றிய பிரச்சினை. அவர்கள், முந்தைய ஆட்சிக் காலத்தில் மருத்துவத் தேர்வுக்கும் அனுப்பப்பட்டுவிட்டார்கள். செலக்ஷனாகி மருத்துவத் தேர்வு, அதற்கும் அனுப்பப்பட்டுவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகும், போதிய நியமனங்கள் பூர்த்தியாகிவிட்ட காரணத்தால் அவர்களை எடுப்பதற்கில்லை என்று அவர்களைத் தள்ளி வைத்துவிட்டார்கள். அவர்கள் மீண்டும் இணைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இந்த அவையிலே பலமுறை உறுப்பினர்கள் வைத்திருக்கின்றார்கள். ஆனால், அதைப்பற்றி அதிகாரிகளிடத்திலே பேசியபோது, தேர்வுப் பட்டியலிலே உபரியாகச் சேர்க்கப்பட்டவர்களுக்குத் தற்போது பணி வழங்குவதற்கு விதிகளிலே இடமில்லை என்று அதிகாரிகள் சட்டப்படியுள்ள கருத்தை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார்கள். நான் சொன்னேன், அப்படித்தான் முன்னொரு தடவை, முஸ்லீம்களைப் பின்தங்கிய சமுதாயத்திலே சேர்ப்பதற்குச் சட்டத்திலே இடமேயில்லை என்று நண்பர் இராஜாராம் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது சொன்னார் அந்தக் கோடியிலேயிருந்து. உடனே, இங்கிருந்த முஸ்லீம் உறுப்பினர்களெல்லாம் சத்தம் போட்டார்கள். ஏன் இடமில்லை, ஏன் இடமில்லை என்று. உடனே நான் சொன்னேன், சட்டத்திலே இடம் இல்லாவிட்டாலும் இந்த இதயத்திலே இடமிருக்கிறது என்று சொல்லி அவர்களைப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலிலேச் சேர்த்தேன். அதை திரு. லத்தீப் மறந்துவிட்டாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது, மற்றவர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும் என்று கருதுகின்றேன். விதியில் இடம் இல்லையென்று சொன்னாலும்கூட இப்போது....

திரு. முகம்மது கோதர் மைதீன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வெள்ளிக்கிழமையன்று எங்களுடைய தலைவர் அவர்கள் இதே காவல் துறை மானியத்திலே பேசுகின்றபோது, அதையும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலிலே சேர்த்ததற்கு, கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்தார்.

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

தற்போது மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டு, கடத்தப்பட்டு பாதிப்புக்குள்ளான பெண்கள் என்றால் அவர்களுக்கு 5,000 ரூபாயும், வரதட்சணை காரணமாக உயிரோடு எரிக்க முயற்சித்தாலோ அல்லது வேறு வகையில் கொலை செய்ய முயற்சித்தாலோ தீக்காயம் அடைந்தால் 5,000 ரூபாயும், அந்த நிகழ்வில் மரணமே அடைந்துவிட்டால், அவர்களுடைய வாரிசுகளுக்கு 10,000 ரூபாயும், வரதட்சணைக் கொடுமையால் தற்கொலை செய்து கொண்ட பெண்களின் குழந்தைகளுக்கு 10,000 ரூபாயும், வரதட்சணை கொடுமையினால் பாதிக்கப்பட்டு நிரந்தரமாக ஊனமுற்ற பெண்களுக்கு 5,000 ரூபாயும் நிவாரண உதவி அளிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

காவல் துறையிலே வாகன ஓட்டுநர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உள்ள ஊதியத்தோடு மாதந்தோறும் 90 ரூபாய் சிறப்பு ஊதியமாக அளிக்கப்பட்டு வருகிறது வாகன ஓட்டுநர்களுக்கு. இதை உயர்த்த வேண்டுமென்ற காவல் துறையினுடைய கோரிக்கையை ஏற்று, 90 ரூபாய் என்பதை இனி மாதந்தோறும் 120 ரூபாயாக வழங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. காவல் துறையில் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டதுபோல் தீயணைப்புத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்கும், பணியில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, காயமடைந்தாலோ, இறந்துவிட்டாலோ, குடும்ப நலத் திட்டத்திலே வழங்கப்படும் கருணைத் தொகை வீரமரணம் அடைவோருக்கு இதுவரை 10,000 ரூபாய் என்று இருந்தது. தீயணைப்புத் துறையில். அதை 2 இலட்சம் ரூபாயாக இப்போது உயர்த்த இருக்கின்றோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) செயல்பட முடியாத அளவிற்கு நிரந்தர ஊனம் அடைவோருக்கு இதுவரை 1,000 ரூபாயிலிருந்து 3,000 ரூபாய் வரை என்று வழங்கப்பட்டதற்கு மாறாக, இனி 50,000 ரூபாய் வழங்கப்படும். படுகாயம் அடைவோருக்கு இதுவரை 1,000 ரூபாய் முதல் 3,000 ரூபாய் வரை என்றிருந்த தொகை 10,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்படுகிறது. சாதாரண அளவிலே காயம் அடைவோருக்கு இதுவரை 1,000 ரூபாய் முதல் 3,000 ரூபாய் வழங்கப்பட்டதற்கு மாறாக, இனி 5,000 ரூபாய் வழங்க அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது.

கடந்த ஆட்சியில் 10,000 பேர் காவலர்களாக நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால், நியமனம் செய்வதாக

1999 மே 10] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

வரக்கூடிய தடய அறிவியல் துறை சிறிது காலம் தவிர, தனித் துறையாகவே இயங்கி வந்தது.

பிற்பகல் 12-35

தமிழ்நாடு காவல் ஆணையத்தின் பரிந்துரையின்பேரில் 1995 ஆம் ஆண்டு காவல் துறையின்கீழ் இந்தத் துறை கொண்டு வரப்பட்டுவிட்டது. 1995-லேயிருந்து இந்தத் துறைக்கு மீண்டும் தன்னாட்சி வழங்க வேண்டும் என்று இந்தத் துறையிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த அறிவியலாளர்கள் கோரிக்கை விடுத்துக்கொண்டே இருந்தார்கள். 1999 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் சென்னையிலே நடைபெற்ற 86-வது இந்திய அறிவியல் மாநாட்டின்போதுகூட தடய அறிவியல் அவையைத் தொடங்கிவைத்துப் பேசிய தேசிய மனித உரிமை ஆணையத்தினுடைய உறுப்பினர் நீதியரசர் திரு. மாலிமத் அவர்கள் மனித உரிமை மீறல்களைத் தடுக்கும் பொருட்டு, தடய அறிவியல் துறை தனித் துறையாக இயங்குவதுதான் விரும்பத்தக்கது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இந்நிலையில், தன்னாட்சி பொறுப்பு வழங்க சாதகமாகக் கூறப்பட்ட கருத்துகள் மற்றும் அதற்கு எதிராக வைக்கப்பட்ட கருத்துகள், இவைகளையெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து, தடய அறிவியல் துறையை உள் துறையின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் தனித் துறையாக இயங்க அனுமதிக்கலாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காவல் துறையினுடைய கட்டுப்பாட்டில் இல்லாமல், உள் துறையினுடைய நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் தனித் துறையாக இயங்க அனுமதிக்கலாம் என்று பல ஆண்டுகாலமாக இருந்த இந்தக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றது.

மதுபானக் கடைகளிலே சட்டவிரோதமாக Bar—நடத்துவது பற்றி அன்றைக்குப் பேசப்பட்டது. அதிலேகூட த.மா.கா.-வைச் சேர்ந்த ஓர் உறுப்பினர் Bar-ஆவது வைத்துவிடுங்கள் என்று குறிப்பிட்டார். உடனே திரு. ஞானசேகரன் எழுந்து, அது எங்கள் கட்சியின் கொள்கை அல்ல என்பதை, நல்லகாலம், விளக்கினார். 1-1-1998 முதல் 31-8-1998 வரை திருட்டுத்தனமாக Bar நடத்தியதற்காக தாலுகா காவல் நிலையத்தினர் 1,069 வழக்குகள் போட்டார்கள்; தாலுகா காவல் நிலையத்தின் சார்பாக 1-7-1998-க்குப் பிறகு இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்தத் தனியாகக் கலால் பிரிவு அமைக்கப்பட்டுவிட்டது. தனிப் பிரிவு அமைக்கப்பட்ட பிறகு, மதுபானக் கடைகளைத் தாலுகா போலீஸ் தணிக்கை செய்யக்கூடாது என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துவிட்டது. எனவே,

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

1-5-1998 முதல் 6-5-1999 வரை தனியாக Bar நடத்தியதற்காக 4574 வழக்குகள் போடப்பட்டுள்ளன. அதிலும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டாலும்கூட, ஆங்காங்கு சில இடங்களிலே, மன்னிக்க வேண்டும், காவல் துறையினுடைய ஒத்துழைப்போடுகூட 'பார்' நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. அதைத் தடுப் 'பார்' யாரும் இல்லை. என்ன செய்வது? இப்படித்தான் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில், 1998-99 ஆம் ஆண்டில் மதுவிலக்கு வழக்குகளுடைய பதிவு எண்ணிக்கை 1,09,022. கைது செய்யப்பட்ட குற்றவாளிகள் 1,02,105 பேர். விழா நாட்களில் மட்டும் சிறப்புச் சோதனையின்போது, கைப்பற்றப்பட்டு அழிக்கப்பட்டக் கள்ளச்சாராயம் 38,18,113 லிட்டர். சாராய ஊறல் 2,36,11,045 லிட்டர். சாராயப் பாக்கெட் 4,09,599. தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள பிரபல கள்ளச்சாராய வியாபாரிகள் 1998-இல் 795 பேர். 1999-இல் 347 பேர். காம்ப்வுண்டிங் செய்கின்ற அதிகாரத்தை இந்தத் துறைக்குக் கொடுத்து, அதன் மூலமாகக் கடைபிடிக்கப்படுகின்ற முறையின்மூலம் முடிக்கப்பட்ட வழக்குகள் 22,776. இதிலே வசூலிக்கப்பட்ட அபராதத் தொகை 1,51,92,134 ரூபாய். நீதிமன்றங்களிலே நிலுவையிலிருந்த வழக்குகளை முடித்து வைத்தன்மூலம் வசூலான அபராதத் தொகை 1,71,82,051 ரூபாய். 1998-99 இந்த ஓர் ஆண்டில் கைப்பற்றப்பட்ட மதுவிலக்குக் குற்றம் சம்பந்தப்பட்ட வாகனங்கள் மாத்திரம் 1,011. இதிலே பறிமுதல் செய்யப்பட்டவை 145. தவறு செய்த மதுக்கடை உரிமையாளர்கள் மற்றும் அலுவலர்கள்மீது பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள் 9,652. கைப்பற்றப்பட்ட போலி மற்றும் இரண்டாந்தர மதுபான பாட்டில்கள் 56,674. பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பு கோரி, அரசு, உள் துறையின் மூலமாகச் செய்த விளம்பரத்தினுடைய விளைவாக வந்த புகார் மனுக்கள் 1,323. அதிலே உண்மையான புகார்கள் 504. மற்ற புகார்கள் எல்லாம், வேண்டியவன் இல்லையென்றால் அவனைப் பற்றி எழுதுவது, வேண்டியவன் என்றால் எழுதாமலிருப்பது, என்பது போன்ற அந்தப் புகார்கள். இதிலே கைது செய்யப்பட்டவர்கள் 909 பேர். எனக்கே புகார்களைத் தரலாம் என்று திருச்சி செய்தியாளர்கள் கூட்டத்திலே அறிவித்து, அதன்படி எனக்கே வந்த புகார் மனுக்கள் 1,092; இதில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டவை 770; பதிவான வழக்குகள் 1,890; கைது செய்யப்பட்டவர்கள் 1,829 பேர்; கைப்பற்றப்பட்ட வண்டிகள் 15.

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

பிற்பகல் 12.40

எனவே, அரசினுடைய இந்த முயற்சிக்குப் பொதுமக்களுடைய ஆதரவு நிரம்ப இருக்கிறது என்பதை இதிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. உள் துறைக்கு மாத்திரமல்லாமல், முதலமைச்சர் முகவரிக்கே இந்தப் புகார்களை அனுப்புவர்கள் என்பதற்கு இந்த அளவிற்கு நமக்குப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன; நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொடர்ந்து பொதுமக்கள், சமுதாயத்திலே அக்கறை கொண்டவர்கள், இந்தப் புகார்களை அனுப்பினால் அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டே இருக்கும். புகார்களும் வரும்; நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படும்; ஆனாலும் கள்ளச் சாராயம் ஒழிந்துவிடுமா என்றால் நிச்சயமாக அதற்கு நம்பிக்கை என்னால் தெரிவிக்க இயலாது என்பதை இன்றைக்கு மிகுந்த மன வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இருந்தாலும், நாம் தொடர்ந்து அந்தக் குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கின்ற பயணத்திலே வெற்றிகரமாக நடைபோட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மதுவிலக்குத் துறையிலேயிருந்து நமக்கு வருகின்ற வருவாயைப் பற்றி ஒரு குறிப்பு சொல்ல விரும்புகின்றேன். இப்பொழுது நாம் I.M.F.L. என்கின்ற மதுக் கடைகளை மாத்திரம்தான்-வியாபாரத்தை மாத்திரம்தான்-- அனுமதித்திருக்கின்றோம். பூரண மதுவிலக்கு இல்லை.

1995-96 ஆம் ஆண்டு 1425 கோடி ரூபாய் மதுவிலக்குத் துறை சார்பாக அரசுக்குக் கிடைத்தது.

1996-97 இல், ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, 1649 கோடி ரூபாய் கிடைத்தது.

1997-98 இல் சில மாறுதல்களைச் செய்தோம். உங்களுக்குத் தெரியும். முன்பெல்லாம் மாதா மாதம் ஆறு கோடி ரூபாய் எங்கேயோ போய்க்கொண்டிருந்தது; தோட்டத்திற்குப் போய்க்கொண்டிருந்தது. பகிரங்கமாக இந்த அவையிலே சொன்ன விஷயம்தான். ஆனாலும், வரி கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, அந்த வரி வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு, அந்த வரிக்குப் பதிலாக, மாதந்தோறும் 6 கோடி ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். $12 \times 6 = 72$ கோடி ரூபாய் வருடத்திற்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

5 வருடத்திலே எத்தனை கோடி ரூபாய்? 360 கோடி ரூபாய் போய்ச் சேர்ந்தது. அதைத் தடுத்து, அந்த வரியை அரசுக்குக் கொடுங்கள் என்று சொல்லி Vend Fee என்று அந்த வரிக்குப் பெயர் வைத்து, அந்த Vend Fee-ஐ வசூலித்து, இதை எங்கள் வீட்டிலே கொண்டு வந்து வைக்க வேண்டாம்; இதை கஜானாவிலேயே கொண்டு சேர்த்துடுங்கள் என்று சொன்னதன் பேரில் 1997-98இல் 1942 கோடி; 1998-99இல் 2697 கோடி இதன் மூலமாகக் கிடைக்கிறது. 39 சதவிகிதம் கூடுதலாக அரசுக்கு வருமானம் இப்போது வருகிறது. எனவே, இன்றுள்ள பற்றாக்குறையில் இந்த வருமானமும் நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் திரு. சொக்கர் போன்ற வருமானங்களைப்பற்றிக் கணக்கிடுகின்றவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்து, புதிய காவல் நிலையங்கள். (எல்லோரும் நிமிர்ந்து உட்காருவது எனக்குத் தெரிகிறது.) அதிகமான காவல் நிலையங்களைத் தர முடியாததற்கு நிதிப் பற்றாக்குறை இருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாக அறிவீர்கள். ஆனாலும், இங்கே வந்து அமர்ந்த பிறகு, நான் பேசத் தொடங்குவதற்கு முன்புகூட சிலபேர் பரிந்துரைகளைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தார்கள். அந்தப் பரிந்துரைகள் முழுமையையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததற்காக மன்னித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இருந்தாலும் புதியதாக காவல் நிலையங்கள் 17 காவல் நிலையங்களை இன்றைக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

கோவை தொகுதியிலே உக்கடம்; கோவை தொகுதியிலே வெரைட்டி ஹால்; சென்னை மெரீனா பீச்; காட்டுமன்னார்கோவில் மருதூர்; திண்டுக்கல் தாடிக்கொம்பு; திருமங்கலம் வில்லூர்; கும்மிடிப்பூண்டி கவரப்பேட்டை; திருவாரூர் வைப்பூர்; திருச்செந்தூர் குறும்பூர்; திண்டிவனம் பெரியதச்சூர்; சமயநல்லூர் ஆவியூர்; வந்தவாசி தாலுகா காவல் நிலையம்; மற்றும் திருக்குவளை மற்றும் எட்டுக்குடிக்கு இடையில் ஒரு காவல் நிலையம்; ஏனென்றால் எட்டுக்குடி பெரிய முருகனுடைய ஆலயம், ஆண்டுதோறும் 5000, 6000 காவடி வரும், திரு. பழனிசாமி அவர்களுக்குத் தெரியும். அதனால் திருக்குவளை மற்றும் எட்டுக்குடிக்கு இடையிலே ஒரு காவல் நிலையம். வடபழனி- நம்முடைய செல்லக்குமார் கேட்ட

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

காவல் நிலையம்-தியாகராயநகரில் வடபழனியில் காவல் நிலையம்; மதுரை கூடல் புதூர் காவல் நிலையம்; சிதம்பரம் தொகுதி, சோழத்தலம் காவல் நிலையம்; கோவில்பட்டி தொகுதி-கடைசியாக வந்து கொடுத்தார்கள் - குருவிசுளம் காவல் நிலையம். 1991-இலேயிருந்து 1996 வரையிலும் மொத்தம் 5 ஆண்டுகளிலே, கடந்த ஆட்சியில் 23 காவல் நிலையங்கள்தான் புதிதாக ஆரம்பித்தார்கள். இப்போது 1996 முதல் இன்றுவரையில் 57 காவல் நிலையங்களை நாம் புதிதாகத் தந்திருக்கிறோம் என்பதை நான் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிற்பகல் 12-45

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் தொகுதியான சேப்பாக்கத்தில் சத்தியவாணிமுத்து நகர் என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அங்கே கிட்டத்தட்ட 3 கிலோ மீட்டர் சுற்றியுள்ள பகுதிக்கு போலீஸ் ஸ்டேஷனே இல்லை என்று சொல்லி அங்கே ஒரு புறக்காவல் நிலையம் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். உங்களுடைய தொகுதி அது. அதையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: அதைப்பற்றி அந்தத் தொகுதியின் உறுப்பினரே இதுவரையில் கோரிக்கை வைக்கவில்லை. (சிரிப்பு) அவர் கோரிக்கை வைக்காததை எடுத்துக்காட்டியதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

காவல் நிலையங்களுக்குக் கட்டடங்கள் தேவை என்று பல உறுப்பினர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கின்றார்கள். இப்போது தமிழகத்திலே முழுக் காவல் நிலையங்கள் 1190 இருக்கின்றன. புறக்காவல் நிலையங்கள் 111 இருக்கின்றன. மகளிர் காவல் நிலையங்கள் 57 இருக்கின்றன. ஆக மொத்தம் 1358 காவல் நிலையங்கள் தமிழகத்திலே இருக்கின்றன. இதில் அரசுக் கட்டடங்களில் இயங்குபவை 1027 நிலையங்கள். வாடகைக் கட்டடங்களில் இயங்குபவை 331. 1991 முதல் 1996 வரை கட்டடம் கட்ட ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டவை 8. 1996 முதல் இந்த மூன்றாண்டுக் காலத்திலே கட்டடங்கள் கட்ட ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டவை 120 நிலையங்களுக்கு. 120 எங்கே, 8 எங்கே என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். இந்த 120இல் கட்டடம் கட்டி முடித்தது 33. பணிகள் தொடர்ந்து விரைவில் முடிய

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

இருப்பவை 75. கட்டுமானப் பணிகள் விரைவில் தொடங்கப்பட இருப்பவை 12. 1999-2000 ஆம் ஆண்டிற்கு, பகுதி-2 திட்டத்தின்கீழ் மேலும் 20 காவல் நிலையங்களுக்குக் கட்டடம் கட்ட ஒப்புதல் தரப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ஏற்கெனவே 4.23 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால், உறுப்பினர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று, மேலும் 10 காவல் நிலையங்களுக்குக் கட்டடம் கட்ட அரசு முடிவு செய்து, அதற்காக மேலும் 2.2 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்க உள்ளது.

அந்தக் காவல் நிலையங்களின் பெயர்கள் வருமாறு:-

சென்னை நகரம்

ஆர். 3 அசோக் நகர்

ஈரோடு

ஈரோடு தெற்கு

ஈரோடு

கடம்பூர்

ஈரோடு

பர்கூர்

நாமக்கல்

ஆயில்பட்டி

நாமக்கல்

குமாரபாளையம்

சேலம்

எடப்பாடி

(அன்றைக்குக் கூட திரு. கணேசன் அவர்கள்கூட கேட்டு அழுதார்கள்.)

சிவகங்கை

சாலிக்கிராமம்

தூத்துக்குடி

புதூர்

தூத்துக்குடி

குலசேகரன்பட்டி

நாகப்பட்டினம்

மயிலாடுதுறை

இராமநாதபுரம்

கமுதி

கோவை மாநகரம்

காட்டூர் (மகளிர் காவல் நிலையம்)

கோவை மாவட்டம்

மேட்டுப்பாளையம்

திண்டுக்கல்

களளிமந்தையம்

திருவள்ளூர்

பெரியபாளையம்

காஞ்சிபுரம்

பாலுசெட்டிசத்திரம்

திருச்சி நகர்

காந்தி மார்க்கெட்

1999 மே 10] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

நாகப்பட்டினம்	திருவெண்காடு
விருதுநகர் மாவட்டம்	சாத்தூர்
கடலூர் மாவட்டம்	விருத்தாசலம்
திருவள்ளூர் மாவட்டம்	ஆரணி
ஈரோடு மாவட்டம்	ஈரோடு நகரம்
இராமநாதபுரம்	முதுகுளத்தூர்
இராமநாதபுரம்	கழுதி (மகளிர் காவல் நிலையம்)
திருநெல்வேலி	அம்பாசமுத்திரம்
திருநெல்வேலி	திருநெல்வேலி (மகளிர் காவல் நிலையம்)
திருநெல்வேலி	வள்ளியூர்
திருநெல்வேலி	பணகுடி
கோயம்புத்தூர்	துடியலூர்

இந்த 30 காவல் நிலையங்களின் கட்டடங்கள் கட்ட மொத்த மதிப்பீடு 6.62 கோடி ரூபாய் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

அடுத்தது, தீயணைப்பு நிலையங்கள். தீயணைப்பு நிலையங்களுடைய பயன்-தீ பற்றிவிட்டால் அது தேவைப்படுகிறது என்றாலும்கூட, ஒரு கணக்குக்கு, புள்ளிவிவரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் மொத்தம் 277 நிலையங்கள். இந்த 277 நிலையங்களில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஐந்து நிகழ்வுகளுக்குக் குறைவான (Only five incidents) அழைப்பு கிடைத்த தீயணைப்பு நிலையங்கள் மட்டும் 184. 6 நிகழ்வுகளிலிருந்து 10 நிகழ்வு வரை அழைக்கப்பட்ட தீயணைப்பு நிலையங்களின் எண்ணிக்கை 66. எனவே, இந்த ஆண்டு--புதிதாக தீயணைப்பு நிலையங்கள் என்பதற்குப் பதிலாக-ஏற்கெனவே உள்ள தீயணைப்பு நிலையங்களுக்குப் புதிய கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படும். அப்படி வழங்கப்படுகின்றபோது, அரசு இடம் தயாராக உள்ள 33 இடங்கள் அதற்காகக் குறிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அதில் 12 இடங்களுக்குக் கட்டடம் கட்ட, துறையே தீர்மானித்திருக்கின்றது. ஒரு கட்டடம் கட்ட 17 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகும். இந்த 17 இலட்சம் ரூபாயில், சட்டமன்ற உறுப்பினர் தொகுதி மேம்பாட்டு நிதியிலிருந்து

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

எட்டரை இலட்சம் ரூபாயைத்தர அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டால் மேலும் 12 தீயணைப்பு நிலையங்களுக்கு- இந்த ஆண்டிலேயே 24 இடங்களில் தீயணைப்பு நிலையக் கட்டடங்கள் கட்டமுடியும். யார் யார் தயாராக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் உள் துறைக்குத் தெரிவித்தால், அவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டு, இந்த 33-ல் 24 நிலையங்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டுக் கட்டடங்கள் கிடைக்கும். அவர்களுக்கு ஒதுக்கியுள்ள பணத்தில் 8.5 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தால் கட்டடங்கள் கிடைக்கும். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்த ஆண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர் தொகுதி மேம்பாட்டு நிதிக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒழுங்காகக் கொடுத்தால் இதைப்பற்றியெல்லாம் யோசிக்கப்படும். (சிரிப்பு)

பிற்பகல் 12-50

சுப்பராயன் இன்னொன்றைச் சொன்னார். உதவி ஆய்வாளர் தேர்வில் கலந்து கொண்டவர்களுடைய மதிப்பெண்களைத் தெரிவிப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார். இந்த மதிப்பெண்களைத் தெரிவித்தால் என்ன; ஏன் தெரிவிக்கக் கூடாது என்று கேட்டார். அதைத் தெரிவிக்கக்கூடாது என்று அப்படி ஒன்றும் கட்டாயம் இல்லை. அப்படி ஒன்றும் அரசும் அதிலே பிடிவாதமாக இல்லை. ஏற்கெனவே இந்தத் தேர்வுக்கான குறைந்தபட்ச cut off marks மதிப்பெண்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும், ஒவ்வொருவரும் பெற்ற மதிப்பெண்கள் எவ்வளவு என்பதை அனைவருக்கும் தெரிவிக்கும்படி தமிழ்நாடு சீருடைப் பணியாளர் தேர்வாணையத்திற்கு அறிவுரை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பெண் உதவி ஆய்வாளர்கள் இடம் காலியாக இருப்பது குறித்து திரு. கணேசன் அவர்கள் அன்றைக்கு வருத்தப்பட்டார். பா.ம.க. சார்பாகப் பேசிய உறுப்பினர் திரு. மணி அவர்களும் இதைக் குறிப்பிட்டார். 40 வயதான பெண்களை எல்லாம் ஓடவிடலாமா; அப்படியெல்லாம் அவர்களைத் தேர்வு செய்யலாமா; அவர்கள் தேர்வு ஆவார்களா என்றெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இருந்தாலும், அவைகளை எல்லாம் எண்ணிப்பார்த்து, காவலர்களிலே இருந்து வந்த அந்தப் பெண்கள் அந்தப் பயிற்சிகூட இல்லாமல் இருப்பது சரியா என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

ஏற்கெனவே பணியிலே இருக்கும் பெண் காவலர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 20 சதவிகிதமான, 60 உதவியாளர்கள் பணியிடங்களுக்கு 123 பேர்தான் விண்ணப்பமே செய்திருந்தார்கள். அதிலே 111 பேர் உடல் தகுதிக்கான தேர்வைப் பெறவில்லை. ஆகவே, அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க இயலவில்லை. இருந்தாலும், அந்தப் பெண்மணிகளுக்காக, நம்முடைய உறுப்பினர் கண்மணிகள் உகுத்த கண்ணீரை மதித்து, அவர்களுக்கெல்லாம் மீண்டும் ஒரு வாய்ப்பு, இந்தத் தேர்விற்கு அளிக்கப்படும் என்ற உறுதியை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மீண்டும் தரப்படுகின்ற அந்த வாய்ப்பில் மிகக் கடினமான தேர்வுகள் எல்லாம் இருக்க வேண்டுமா என்பதுபற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. செல்லக்குமார் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார். பதில் அளிக்கும்போது அவர் இல்லை. இருந்தாலும், அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த உங்களுக்கெல்லாம் விளக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கின்றேன்.

தீயணைப்புத் துறை அதிகாரி ஜெயப்பெருமாள் மீதுள்ள குற்றச்சாட்டுதான் அது. அந்த அதிகாரியை ஒன்றும் இந்த அரசு மன்னித்து விட்டுவிடவும் இல்லை; அவரைத் தொடர் அஞ்சவும் இல்லை. Departmental Enquiry தான் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார். அது தவறு. Departmental Enquiry போட்டு, பூசி மெழுகப் பார்க்கிறீர்கள் என்று சொன்னார். பூசி மெழுகுகிற வேலை இந்த அரசுக்கு என்றைக்கும் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவர் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக இதைப்பற்றிச் சொல்லும் போதெல்லாம் நான் பதில் அளித்திருக்கிறேன். அதைப்பற்றி விசாரித்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கூறியிருக்கிறேனே அல்லாமல், புகார் தவறு என நான் என்றைக்கும் கூறியதில்லை. ப்ளோட்டோ பம்புகளை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கியதாகக் கூறினார். அவர் கூறும்போது எல்லோரும் எண்ணிக் கொண்டிருப்பது, இந்த ஆட்சியிலேதான் வாங்கிவிட்டார்கள் என்று. இது, 1996-க்கு முன்பு, இந்த ஆட்சி வருவதற்கு முன்பு நடந்த தவறு. அந்தப் பம்புகள் வாங்கியது சம்பந்தமாக இலஞ்ச ஒழிப்புத் துறை முறையாக விசாரணை நடத்திக் கொண்டு வருகிறது. Department விசாரணையல்ல, இலாக்கா விசாரணையல்ல, இலஞ்ச ஒழிப்புத்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

துறையை விசாரிக்கச் செய்து முறையாக விசாரணையை நடத்திக் கொண்டு வருகிறது. அந்தத் துறை 21-9-1998 அன்று அரசுக்கு அதுபற்றிய அறிக்கையை அளித்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கையை ஏற்றுக்கொண்ட அரசு, ஜெயப்பெருமாள்மீது முறையான Regular case ஒன்றைப் பதிவு செய்து நடவடிக்கை எடுக்க 21-10-1998 அன்று ஆணையும் பிறப்பித்துள்ளது. இந்த அதிகாரி ஏதோ எனக்கு வேண்டியவர்--வேண்டியவருக்கு வேண்டியவர் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்த வேண்டியவர் என்பது, அன்றைக்குக்கூட யாரோ பேசும்போது, வீரப்பன் வேண்டியவர் என்று சொன்னார். (குறுக்கீடு) அதே செல்லக்குமார்தான் அதையும் சொன்னார். தாங்கள்கூடப் பெருமனது வைத்து அதை எடுத்துவிட்டார்கள். எடுத்திருக்க வேண்டியதில்லை. எனக்கு வேண்டியவர்தான் வீரப்பன். அதேபோல, நம்முடைய செல்லக்குமாரும் 'வேண்டியவர்தான்'. அவர், காவல் நிலையம் வேண்டுமென்று வேண்டிய காரணத்தினால்தான் 'வேண்டியவருக்கே' காவல் நிலையம் கொடுத்திருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதைப்போல, வீரப்பனும் 'வேண்டியவர்தான்'. 'நான் சரணாகதி அடைந்து விடுகிறேன், என்னை விடுதலை செய்து விடுங்கள்' என்று 'வேண்டியவர்தான்'. அந்த வகையிலே 'வேண்டியவர்தான்' (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) வேறு வகையிலே 'வேண்டியவரல்ல' என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-55

செல்லக்குமாருக்கு இந்த அதிகாரிமீது பழிகூற இந்த ஒரு புகார்தான் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். இன்னும் பல புகார்கள் இருக்கின்றன இந்த அதிகாரிமீது. அவருக்குச் சொன்னவர் இந்த ஒரு புகாரைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார். தெரிவிக்கப்படாத புகார் இன்னொன்று இருக்கிறது. அதையும் கூற விரும்புகிறேன்.

22-5-1998 அன்று சென்னை மூலக்கடையில் நடந்த பெரிய தீ விபத்தில் சர்டிஃபிகேட் வழங்குவதற்கு இந்த ஜெயப்பெருமாள் கையூட்டுக் கேட்டார் என்றும், இலஞ்சம் கேட்டார் என்றும், அதுகுறித்து விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்றும் இலஞ்ச ஒழிப்புத் துறையிலிருந்து வந்த முதல்நிலை அறிக்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, அவரைத் தற்காலிகப் பணிநீக்கம் செய்திருக்கிறது. இலஞ்ச ஒழிப்புத் துறையின் விரிவான விசாரணைக்கும் இந்த அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம்

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த விசாரணை முடிவடைந்து அரசு தற்போது ஜெயப்பெருமாள்மீது மேலும் ஒரு முறையான வழக்கைப் பதிவு செய்து நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள இலஞ்ச ஒழிப்புத் துறைக்கு 6-5-1999 அன்று உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

இதைவிட இன்னொன்று, 12-11-1998 அன்று இந்த அதிகாரி ஜெயப்பெருமாள் வீட்டை விஜிலன்ஸ் துறை சோதனையிட்டது. அப்போது வரவுக்கு மீறிய சொத்துக்களைச் சேர்த்திருப்பதுபற்றி அங்கே தெரிந்தது. அவருடைய மனைவி, மகன், தாயார் மற்றும் பிணாமிகள் பெயரில் ஜெயப்பெருமாள் வீட்டிலே 37 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்களையும், 72 சவரன் நகைகளையும், 3 கார்ககளையும், ஒரு டெம்ப்போ ட்ரக் ஆகியவைகளையும் வைத்திருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அதன்மேலும் விசாரணை நடைபெற்று வருகிறது. எனவே, ஜெயப்பெருமாள்மீது Vigilance enquiry மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்றும் Departmental enquiry தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொன்னது உண்மைக்கு முற்றிலும் மாறான தகவல். Vigilance enquiry மாதிரமல்ல, அவர்மீது Criminal Action-னே எடுக்க இரண்டு நிகழ்வுகளில் இந்த அரசு ஆணையிட்டுள்ளது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று சொன்னார், உபகரணங்கள் வாங்குவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அப்படியே போய்விட்டது என்று சொன்னார். இந்த அரசைப் பற்றியும், இந்த அரசைத் தலைமையேற்று நடத்துகிற என்னைப் பற்றியும் இதிரே அமர்ந்திருக்கிற நீங்கள் எல்லாம் நன்றாக அறிவீர்கள். இந்த உபகரணங்கள் வாங்குவதற்காக 1998-99 ஆம் ஆண்டுக்கு அந்தத் துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்டது 5.42 கோடி ரூபாய். அதில் ஏற்கெனவே செலவானது 2.5 கோடி ரூபாய். 1.86 கோடி ரூபாய்க்கு 13 நீர்தாங்கி வண்டிகள் வாங்கினால், தீயணைப்புத் துறைக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று ஜெயப்பெருமாளுக்குப் பிறகு வந்த அதிகாரி முடிவெடுத்து, அரசுக்குப் பிரேரணை அனுப்பியிருக்கிறார். அரசின் ஒப்புதல் கொடுத்தவுடன் இந்தத் தொகை செலவிடப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஜெயப்பெருமாள் இயக்குநராக இருந்தபோது, ஒப்பந்தப்புள்ளி கோராமல் உபகரணங்களை வாங்கலாம் என்று முன்மொழிந்த கருத்து கொள்முதல் குழுவால், Purchase Committee-யால் ஏற்கப்படவில்லை. ஆகவே, அவருக்குப் பின்வந்த இயக்குநர் ஒப்பந்தப்புள்ளி கோரி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான நிதி இந்த ஆண்டு

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதால் இந்த உபகரணங்கள் உடனடியாக வாங்கப்பட்டுவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மீதமுள்ள 1.05 கோடி ரூபாய்க்கு உபகரணங்கள் வாங்க ஒப்பந்தப்புள்ளிகள் கோரப்பட்டு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கேமரா ஒன்று வாங்கவில்லை என்று சொன்னார். 4-6-1998 அன்றே கேமரா வாங்குவதற்காக ஆணையை அரசு பிறப்பித்துவிட்டது. ஆனால் கேமரா வாங்குவதற்காக அகில இந்திய அளவில் டெண்டர் கோரப்பட்டு யாரும் முறையாக டெண்டர் மனு செய்யாத காரணத்தால் கேமரா வாங்குவதிலே தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளது. டெண்டர் இல்லாமல் கேமரா வாங்கினால் அடுத்த ஆண்டு, ஏன் டெண்டர் போடாமல் கேமரா வாங்கினீர்கள் என்ற கேள்வி எழக்கூடும். ஆகவேதான் டெண்டர் போடப்பட்டது. கேமராவினுடைய விலை 3 இலட்சம் ரூபாய். அதை இயக்குகின்றவர்களுக்கு ஆகிற செலவு 2 இலட்சம் ரூபாய். மொத்தம் 5 இலட்சம் ரூபாய் விவகாரம்தான். இதிலே ஒன்றும் தவறு நடப்பதற்கு வழி இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்களுடைய பேச்சிற்குக் கொஞ்சம் விரிவான பதிலை நான் வழங்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அவர் பேசும்போது, “காவல் துறை ஒட்டுமொத்தமாக மக்கள் நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்க வேண்டும், அதற்கு மாறாகக் காவல் துறை என்றால் மக்களால் ஏளனம் செய்யக்கூடிய துறையாக மாறி இருப்பது மிகவும் வேதனைக்குரியது” என்றார். இதைக் காவல் துறைக்குப் பொறுப்பு வகிக்கின்ற என்னையே சொன்னதைப் போலத்தான் நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன். காவல் துறை மீது நம்பிக்கை இல்லையென்றால் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்ற முதலமைச்சர் மீதும் நம்பிக்கை இல்லை என்றுதான் அர்த்தம். எனவே, என் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னபிறகு, அதற்கான விளக்கங்களை வழங்க வேண்டியது என்னுடைய கடமையும் பொறுப்பும் ஆகிறது.

பிற்பகல் 1-00

16 பேரை நெல்லை மேலப்பாளையத்தில், எந்தக் குற்றமும் இல்லாத பிள்ளைகளைச் சிறையிலே அடைத்து வைத்திருக்கிறார்கள்

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

என்று சொன்னார். நெல்லை மாவட்டம், மேலப்பாளையத்தில் சுமார் ஒன்றரை இலட்சம் முஸ்லீம் இன மக்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இந்த ஒன்றரை இலட்சம் பேரில் ஒரு சிலர்தான் 'அல் உம்மா' இயக்கத்தில் தீவிர ஈடுபாடு கொண்டு செயல்பட்டு வருகின்றார்கள். 'அல் உம்மா' இயக்கத்தை மறைந்த திரு. அப்துஸ் சமது அவர்களோ அல்லது அருமை நண்பர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்களோ ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் அல்ல, ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறவர்களும் அல்ல. ஒரு பெரிய சமுதாயத்திலே புல்லுருவிகளாக இப்படிப்பட்ட தீவிரவாத இயக்கங்கள் தோன்றி, கோவையிலே என்னைக்கும் தமிழ்நாடு கண்டிராத அளவிற்குப் பயங்கரமான குண்டு வெடிப்புகள் நடத்தியதால் தமிழ்நாட்டின் வரலாறு எந்த அளவுக்குக் களங்கப்பட்டுவிட்டது என்பதை அறியாதவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது. மற்ற குண்டுகளைத் தேடி எடுத்து அவைகளையெல்லாம் வெடிக்காமல் சக்தி இழக்கச் செய்யாமல் இருந்திருந்தால் கோவை மாநகரத்தில் இன்னும் எத்தனை பேர் கொல்லப்பட்டிருப்பார்கள்; எத்தனை குழந்தை குட்டிகள் மாண்டிருப்பார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால்தான் அந்தப் பயங்கரம் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த அளவிற்கு 'அல் உம்மா' என்கின்ற அந்த இயக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபாடு கொண்டு செயல்பட்டு வந்த சில பேர்மீதுதான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இன்னும் ஒன்று சொல்கிறேன்.

மேலப்பாளையத்தில் சர்வசமயக் கூட்டமைப்புச் செயலாளராகவும், சிறு வியாபாரிகளுடைய சங்கத் தலைவராகவும் இருந்த, 42 வயதேயான வின்சன்ட் அபுபக்கர் என்பவரை முஸ்லீம்களின் அடிப்படைவாத எண்ணங்கொண்ட குழுவினர் கிச்சான் என்ற புகாரி தலைமையில் 10-12-1997 அன்று கொலை செய்தார்கள். யாரை? சர்வ சமய நோக்கம் கொண்டவர், 42 வயதானவர், ஒரு கூட்டமைப்பின் செயலாளர், எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டுமென்று போதிக்கக்கூடியவர். அவரை இந்த அடிப்படை வாத, மத எண்ணம் கொண்ட குழுவினர், கிச்சான் என்கிற புகாரி தலைமையில் 10-12-1997 அன்று கொலை செய்தார்கள். மத நல்லிணக்கத்திற்கு ஆதாரமாகவும், அமைதியைக் காக்க காவல் துறைக்கு உதவியாகவும் இருந்தவர் இவர்; இந்தக் கொலைக்குக் காரணமான 10 குற்றவாளிகளும் முஸ்லீம்கள், அதிலே 8 பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். 4 பேர் ஜாமீனில் வெளி வந்து விட்டார்கள். 2 பேர் இன்னும் தேடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1999 மே 10] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

வரக்கூடிய தடய அறிவியல் துறை சிறிது காலம் தவிர, தனித் துறையாகவே இயங்கி வந்தது.

பிற்பகல் 12-35

தமிழ்நாடு காவல் ஆணையத்தின் பரிந்துரையின்பேரில் 1995 ஆம் ஆண்டு காவல் துறையின்கீழ் இந்தத் துறை கொண்டு வரப்பட்டுவிட்டது. 1995-லேயிருந்து இந்தத் துறைக்கு மீண்டும் தன்னாட்சி வழங்க வேண்டும் என்று இந்தத் துறையிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த அறிவியலாளர்கள் கோரிக்கை விடுத்துக்கொண்டே இருந்தார்கள். 1999 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் சென்னையிலே நடைபெற்ற 86-வது இந்திய அறிவியல் மாநாட்டின்போதுகூட தடய அறிவியல் அவையைத் தொடங்கிவைத்துப் பேசிய தேசிய மனித உரிமை ஆணையத்தினுடைய உறுப்பினர் நீதியரசர் திரு. மாலிமத் அவர்கள் மனித உரிமை மீறல்களைத் தடுக்கும் பொருட்டு, தடய அறிவியல் துறை தனித் துறையாக இயங்குவதுதான் விரும்பத்தக்கது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இந்நிலையில், தன்னாட்சி பொறுப்பு வழங்க சாதகமாகக் கூறப்பட்ட கருத்துகள் மற்றும் அதற்கு எதிராக வைக்கப்பட்ட கருத்துகள், இவைகளையெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து, தடய அறிவியல் துறையை உள் துறையின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் தனித் துறையாக இயங்க அனுமதிக்கலாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காவல் துறையினுடைய கட்டுப்பாட்டில் இல்லாமல், உள் துறையினுடைய நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் தனித் துறையாக இயங்க அனுமதிக்கலாம் என்று பல ஆண்டுகாலமாக இருந்த இந்தக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றது.

மதுபானக் கடைகளிலே சட்டவிரோதமாக Bar—நடத்துவது பற்றி அன்றைக்குப் பேசப்பட்டது. அதிலேகூட த.மா.கா.-வைச் சேர்ந்த ஓர் உறுப்பினர் Bar-ஆவது வைத்துவிடுங்கள் என்று குறிப்பிட்டார். உடனே திரு. ஞானசேகரன் எழுந்து, அது எங்கள் கட்சியின் கொள்கை அல்ல என்பதை, நல்லகாலம், விளக்கினார். 1-1-1998 முதல் 31-8-1998 வரை திருட்டுத்தனமாக Bar நடத்தியதற்காக தாலுகா காவல் நிலையத்தினர் 1,069 வழக்குகள் போட்டார்கள்; தாலுகா காவல் நிலையத்தின் சார்பாக 1-7-1998-க்குப் பிறகு இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்தத் தனியாகக் கலால் பிரிவு அமைக்கப்பட்டுவிட்டது. தனிப் பிரிவு அமைக்கப்பட்ட பிறகு, மதுபானக் கடைகளைத் தாலுகா போலீஸ் தணிக்கை செய்யக்கூடாது என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துவிட்டது. எனவே,

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

காஜா மொய்தீன் என்பவர் பீடித் தொழிலாளர்களுக்குப் பொங்கல் போனஸ் பட்டுவாடா செய்வதற்காகக் கொண்டு சென்ற 80 ஆயிரம் ரூபாயை 'அல் உம்மா' செலவிற்காகக் கொள்ளையடித்தவர். இவர் முத்துக்கிருஷ்ணன் என்பவர் கொலை செய்யப்பட்ட வழக்கிலும் குற்றவாளி ஆவார். தன் நண்பர்களோடு சேர்ந்து 'அல் உம்மா' இயக்கத்திற்காகத் தனது தந்தையான அகமது அலியிடமிருந்தே 80 ஆயிரம் ரூபாயைக் கொள்ளையடித்தவர்.

அகமது பஷீர் என்கின்ற நண்டு பஷீர், முத்துக்கிருஷ்ணன் கொலை வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவர். கோவை குண்டு வெடிப்பு வழக்கிலும் சம்பந்தப்பட்டவர். இரயில் பாதையில் குண்டு வைத்த வழக்கிலும் சம்பந்தப்பட்டவர். இவ்வாறுதான், இந்த நபர்கள்மீது தகுந்த காரணங்களின்பேரில்தான் வழக்குப் போடப்பட்டுள்ளதே தவிர, ஏதோ எந்த உள்நோக்கத்துடனும் அல்ல.

இவர்களைக் கைது செய்தபோது இவர்களிடமிருந்து ஜெலட்டின் குச்சிகளும், டெட்டனேட்டர்களும், நாட்டு வெடி குண்டுகளும், ஃப்யூஸ் வயர்களும் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 16 பேரில், 13 பேர்மீதுதான் என்.எஸ்.ஏ., தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்ட வழக்கு போடப்பட்டுள்ளது. என்.எஸ்.ஏ. பிரிவின்மீது திடீரென்று வழக்குப் போட்டுவிட முடியாது.

மாவட்ட ஆட்சியாளரோ, காவல் துறை ஆணையரோதான் ஆணை பிறப்பிக்க முடியும். ஆணை பிறப்பித்த 5 நாட்களுக்குள் தடுப்புக் காவல் கைதிகளுக்குக் காரணம் கூற வேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பிறப்பித்த ஆணைக்கு மாநில அரசு 12 நாட்களுக்குள் ஒப்புதல் தர வேண்டும். மாநில அறிவுரைக் கழகத்தின் State Advisory Board முன் அனைத்து ஆவணங்களும் 21 நாட்களுக்குள் வைக்கப்பட்டாக வேண்டும். மாநில அறிவுரைக் கழகத்திலே உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். மாநில அரசுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் முறையீட்டு மனு செய்துகொள்ள அவர்களுக்கு உரிமையும் உண்டு. தடுப்புக் காவல் ஆணையை எதிர்த்து உயர் நீதிமன்றத்திலே 'ஹேபியஸ் கார்பஸ்' மனு தாக்கல் செய்யலாம்.

பிற்பகல் 1-05

திரு. லத்தீப் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டவர்களில் மூன்று

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

எட்டரை இலட்சம் ரூபாயைத்தர அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டால் மேலும் 12 தீயணைப்பு நிலையங்களுக்கு- இந்த ஆண்டிலேயே 24 இடங்களில் தீயணைப்பு நிலையக் கட்டடங்கள் கட்டமுடியும். யார் யார் தயாராக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் உள் துறைக்குத் தெரிவித்தால், அவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டு, இந்த 33-ல் 24 நிலையங்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டுக் கட்டடங்கள் கிடைக்கும். அவர்களுக்கு ஒதுக்கியுள்ள பணத்தில் 8.5 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தால் கட்டடங்கள் கிடைக்கும். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்த ஆண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர் தொகுதி மேம்பாட்டு நிதிக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒழுங்காகக் கொடுத்தால் இதைப்பற்றியெல்லாம் யோசிக்கப்படும். (சிரிப்பு)

பிற்பகல் 12-50

சுப்பராயன் இன்னொன்றைச் சொன்னார். உதவி ஆய்வாளர் தேர்வில் கலந்து கொண்டவர்களுடைய மதிப்பெண்களைத் தெரிவிப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார். இந்த மதிப்பெண்களைத் தெரிவித்தால் என்ன; ஏன் தெரிவிக்கக் கூடாது என்று கேட்டார். அதைத் தெரிவிக்கக்கூடாது என்று அப்படி ஒன்றும் கட்டாயம் இல்லை. அப்படி ஒன்றும் அரசும் அதிலே பிடிவாதமாக இல்லை. ஏற்கெனவே இந்தத் தேர்வுக்கான குறைந்தபட்ச cut off marks மதிப்பெண்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும், ஒவ்வொருவரும் பெற்ற மதிப்பெண்கள் எவ்வளவு என்பதை அனைவருக்கும் தெரிவிக்கும்படி தமிழ்நாடு சீருடைப் பணியாளர் தேர்வாணையத்திற்கு அறிவுரை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பெண் உதவி ஆய்வாளர்கள் இடம் காலியாக இருப்பது குறித்து திரு. கணேசன் அவர்கள் அன்றைக்கு வருத்தப்பட்டார். பா.ம.க. சார்பாகப் பேசிய உறுப்பினர் திரு. மணி அவர்களும் இதைக் குறிப்பிட்டார். 40 வயதான பெண்களை எல்லாம் ஓடவிடலாமா; அப்படியெல்லாம் அவர்களைத் தேர்வு செய்யலாமா; அவர்கள் தேர்வு ஆவார்களா என்றெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இருந்தாலும், அவைகளை எல்லாம் எண்ணிப்பார்த்து, காவலர்களிலே இருந்து வந்த அந்தப் பெண்கள் அந்தப் பயிற்சிகூட இல்லாமல் இருப்பது சரியா என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

தமிழகத்திலே இரண்டு துணை வேந்தர்கள் இஸ்லாமியச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். கோவை பல்கலைக்கழகத்திலும் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்திலும் இஸ்லாமியர்தான் துணை வேந்தர்களாக இருக்கின்றார்கள். தமிழ்நாட்டிலே இந்த ஆட்சியிலே மூன்று முஸ்லீம் கலெக்டர்கள் இருக்கின்றார்கள்.

காவல் துறையிலே இஸ்லாமியர்கள் என்று பார்த்தால் 5 கண்காணிப்பாளர்கள், (எஸ்.பி.-க்கள்) இருக்கின்றார்கள். 3 ஏ.டி.எஸ்.பி.-க்கள் இருக்கின்றார்கள். 16 டி.எஸ்.பி.-க்கள் இருக்கின்றார்கள். 132 ஆய்வாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். 231 உதவி ஆய்வாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். 4217 காவலர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஆக மொத்தம், 4604 பேர் காவல் துறையில் எஸ்.பி.-யாக, டி.எஸ்.பி.-யாக, ஏ.டி.எஸ்.பி.-யாக, ஆய்வாளர்களாக, உதவி ஆய்வாளர்களாக, காவலர்களாக இருக்கின்றார்கள். இது, காவல் துறையினுடைய மொத்தப் பணியாளர்கள் எண்ணிக்கையில் 5.49 சதவிகிதம் என்பதையும் நான் மிகுந்த மரியாதையோடு தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

கோவை வெடிகுண்டுச் சம்பவத்திலே ஏதோ ஒன்றுமே நடக்காதது மாதிரி நம்முடைய சுந்தரம் இங்கே பேசினார். அதற்கு தி.மு.க. தான் காரணம் அப்படியென்று சொன்னார். அதற்கு முன்னாடி 'அ' போட்டுக் கொண்டால் சரிதான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). இந்த வெடிகுண்டுச் சம்பவத்திலே....

திரு. பி.ஆர். சுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே....(குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைதியாக இருக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) நீங்கள் பேசினீர்கள். பதிலுக்குப் பேசுகின்றார்கள். அவ்வளவுதான், வேறு ஒன்றுமில்லை. (குறுக்கீடுகள்) உறுப்பினர்கள் அமைதிகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: கோவை சம்பவத்தில் மொத்தக் குற்றவாளிகள் 195 பேர், கைது செய்யப்பட்டவர்கள் 178 பேர். கைது செய்வதற்கு முன்பே இறந்து போனவர்கள், கைது செய்திருக்கின்ற கட்டத்திலே சந்திரசேகரன் எல்லாம் சொன்னீர்களே அதுமாதிரி நிலைமையின் காரணமாக இறந்து போனவர்கள் 8 பேர், தலைமறைவு 9 பேர். மொத்த வழக்குகளுடைய

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

எண்ணிக்கை 44. இவற்றில் 41 வழக்குகளின்மீது கோவை ஐந்தாவது குற்றவியல் நடுவர் நீதிமன்றத்தில் குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டதாகிவிட்டது. சிறப்பு நீதிமன்றத்திற்கான அறிவிக்கை அரசு சார்பிலே வெளியிட்டபோதிலும் இன்னும் உயர்நீதிமன்றம், நீதிபதியினுடைய பெயரை அறிவிக்கவில்லை. இதற்காக ஒரு சிறப்பு நீதிமன்றத்தை அரசு அறிவிக்கை செய்திருக்கிறது. யார் நீதிபதி என்பதை இன்னும் உயர்நீதிமன்றம் அறிவிக்கவில்லை. அதுதான் தாமதம். இருந்தாலும்கூட, 44 வழக்குகளில் மொத்தம், 41 வழக்குகள் குற்றப்பத்திரிகை ஓராண்டு காலத்திற்குள்ளே விரைவாக தாக்கல் செய்த இந்த ஆட்சியைப் பாராட்டாதவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இதைப் பற்றி விசாரிப்பதற்காக.....

திரு. பி.ஆர். சுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே....

பிற்பகல் 1-10

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள். நான் கடைசியாக அனுமதிக்கிறேன். (குறுக்கீடு) இப்போது அனுமதிக்க முடியாது, உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: அதைப்பற்றி விசாரிப்பதற்கு நீதியரசர் கோகுல கிருஷ்ணன் அவர்களை நியமித்து இரண்டு கட்டமாக விசாரிக்கச் சொன்னோம். 1997 நவம்பர் கடைசி காலத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி குறித்தும், அதற்கு அடுத்து, 1998 பிப்ரவரி 14 ஆம் தேதி நடைபெற்ற குண்டு வெடிப்பு குறித்தும் விசாரணைக் கமிஷன் இரண்டையும் விசாரிக்கச் சொல்லி நீதியரசர் கோகுல கிருஷ்ணன் நியமிக்கப்பட்டார். அவர் இரண்டையும் விசாரிப்பதாக இருந்தாலும்கூட, இரண்டையும் விசாரித்து முழுமையாக அறிக்கை தருவதற்குக் காலதாமதம் ஆகும் என்பதற்காகத்தான் அவர்கள் முதல் நிகழ்ச்சி பற்றிய முழு அறிக்கையை ஏற்கெனவே தந்து, அதை இந்த அவையிலே வைத்து இருக்கின்றோம். அதற்குப் பிறகு, நஷ்டயீடு கேட்டவர்கள் யார் யார், அந்தத் தகவலைத் தருவதற்குச் சில பேர் அவரை அவசரப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டமடைந்தவர்கள்; கொஞ்சம் வசதி படைத்தவர்கள், வசதியற்ற சாதாரண சிறு வியாபாரிகள் எல்லாம், எங்களுக்கு ஏற்கெனவே இடைக்கால நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டு

1999 மே 10] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

இருந்தாலும், மீதமுள்ள தொகை வேண்டும் என்பதற்காக அவசரப்படுத்தி விசாரணை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது நீதியரசர் கோகுல கிருஷ்ணன் அவர்களிடத்தில் நஷ்டயீடு கோரி கொடுக்கப்பட்ட மொத்த மனுக்களின் எண்ணிக்கை 933 என்றாலும், முதற்கட்டமாக 560 மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்து நஷ்டயீடு தருமாறு அரசுக்கு அவர் சிபாரிசு செய்து இருக்கிறார். முதல் கட்டப் பரிசீலனை 560. அதிலே இஸ்லாமிய மக்கள் 363 பேர், இந்துக்கள் 195 பேர், கிருத்துவர் 2 பேர். மொத்த நிவாரணம் 1 கோடியே 1 இலட்சத்து 67 ஆயிரத்து 45 ரூபாய். இதை அரசு ஏற்றுக்கொண்டு 7-5-1999 அன்றே ஆணை பிறப்பித்துவிட்டது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நீதிபதி தன்னுடைய அறிக்கையிலே இதுபற்றிக் குறிப்பிட்ட வாசகம் குறிப்பிடத்தக்கது. “அரசு, கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களுக்கு மிக விரைவான நடவடிக்கை எடுத்து நிவாரணம் வழங்கியது, பாதிக்கப் பட்டவர்களுடைய காயத்தை ஆற்ற உதவியுள்ளது. அரசால் வழங்கப்பட்ட இடைக்கால நிவாரணம் மற்றும் கூடுதல் இடைக்கால நிவாரணம், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மறுவாழ்வு அளிக்கப்பட மிகவும் உதவியுள்ளது. இதனை நீதிமன்றத்தில் விசாரணையின்போது கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள், அரசால் அளிக்கப்பட்ட இடைக்கால மற்றும் கூடுதல் இடைக்கால நிவாரணத்தால் மிகவும் மகிழ்ந்துள்ளனர்” என்றும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். அதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு செய்தி, இங்கேயுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் ஏகமனதாக ஒரு காலத்தில் பெருவாரியான ஆதரவோடு நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு சட்டம், பயங்கரவாத நடவடிக்கைத் தடுப்புச் சட்டம். POTA Bill--அதைப்பற்றி சட்டசபையிலே நான் கடந்த மாதம் சில கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கின்றேன். அப்போது பேசிய திரு. லத்தீப் அவர்கள் அந்தச் சட்டத்தைக் குடியரசுத் தலைவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை; திருப்பி அனுப்பிவிட்டார் என்று சொன்னார்கள். நான் அப்போது, அது தவறு; அப்படியல்ல; இது குடியரசுத் தலைவருக்கே இன்னும் போகவில்லை; மத்தியில் உள்ள துறை அதைப்பற்றிச் சில கருத்துகளை, விளக்கங்களைக் கேட்டிருக்கிறது. அந்த விளக்கங்களைப் பற்றித்தான் நாங்கள் யோசித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்; செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடலாமா என்கூட எண்ணி இருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டேன். ஆனால்,

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[1999 மே 10]

அப்படிக் குறிப்பிட்ட பிறகு, அதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்றும், 'கடிதோச்சி மெல்ல எறிக' என்ற அரசாக இந்த அரசு இருக்கும் என்றும் அன்றைக்கு நான் விளக்கி இருக்கிறேன். ஆனால், இதற்காக ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. 19-4-1999 அன்று சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய தலைமையில் நடைபெற்ற இந்தக் குழுக் கூட்டத்தில், இந்தச் சட்டமுன்வடிவை, சட்டமன்றத் துறையின் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவுக்கு அனுப்பி வைக்கலாம் என்று பரிந்துரை செய்ததன் பேரில் சட்டமன்றப் பேரவைச் செயலகத்தோடு கலந்தாலோசிக்கப்பட்டது. தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின்முன் சட்டமுன்வடிவு இருக்கும்போது, செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப இயலும் என்றும், சட்டமுன்வடிவு-மசோதா-பேரவையிலே ஏற்கெனவே நிறைவேற்றிவிட்ட காரணத்தினாலே இப்போது சட்டமன்றப் பேரவைச் செயலகம் கருத்துத் தெரிவிக்க இயலாது என்றும் சட்டமன்றப் பேரவைச் செயலகம் தெரிவித்துவிட்டது. எனவே, சட்ட அமைச்சர் தலைமையிலான குழு மீண்டும் கூடி மத்திய அரசின் பரிந்துரைகளை ஆய்வு செய்து, தமிழ்நாட்டில் தற்போது சட்டம் ஒழுங்கு நன்றாக இருப்பதால், தற்சமயம் இந்த POTA சட்டத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று முடிவு எடுத்து, அந்த முடிவை இந்த அரசுக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளது. அரசு அந்த முடிவை ஏற்று இந்தச் சட்டத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்தச் சட்டம் இல்லாமலேயே, இவ்வளவு பேர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். சட்டம் வந்தபோது, இது தேவைதான் என்று கருதப்பட்டது. ஏனென்றால், அப்போது இருந்த நெருக்கடியான அந்தச் சூழ்நிலையிலே தேவைதான் என்று கருதப்பட்டது. சட்டம் இவ்வளவு வேகமாக, தீவிரமாக ஆனதற்கெல்லாம் காரணம், யாரையும் தொல்லை கொடுக்க வேண்டும் என்பதல்ல. தமிழ்நாட்டிலே நீண்ட நெடுங்காலமாகத் தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா, பெருந்தலைவர் காமராசர், காயிதே மில்லத் போன்றவர்கள் கட்டிக்காத்து வந்த மத நல்லிணக்கத்திற்கு ஓர் ஆபத்து வராமல் தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நாம் இதுபோன்ற தீவிர சட்டங்களையெல்லாம் இயற்ற வேண்டுமென்கின்ற நிலைமைக்கு ஆட்பட்டோம். இன்றைக்கு அந்த நிலையிலலை. இருந்தாலும்கூட, நாடாளுமன்றத் தேர்தல் வர இருக்கிறது. அப்படி வருகிற நேரத்தில், நாம் இன்றைக்கு இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக அமர்ந்திருக்கின்றோம். இன்னும் 5, 6

1999 மே 10]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

நாட்கள் கழித்து தனித்தனி மேடைகளுக்குப் போய்விடுவோம். எந்தெந்த மேடைகளில் யார் இருப்போம் என்று இன்னும் உறுதியாக அறுதியிட்டுச் சொல்ல இயலாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆனால், இப்போது நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன், ஏனென்றால், நிதியொதுக்கீடு தீர்மானத்திலே பேசுகிற வாய்ப்பிருந்தாலும்கூட, இடையிலே சொல்லிவிட வேண்டுமென்று கருதுகின்றேன்.

பிற்பகல் 1-15

நாம், இந்தச் சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில், சகோதரர்களாகப் பழகிக் கொண்டிருக்கிறோம். இணை பிரியாத தோழர்களாகப் பழகிக் கொண்டிருக்கிறோம். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய கட்சி என்கின்ற அளவிலே நாமெல்லாம் ஒரே கட்சிதான். இதுவரையிலும் நாம் கட்டிக்காத்து வந்த அமைதி, சட்டமன்றத்தினுடைய மாண்பு, பெருமை, கௌரவம், இவையெல்லாம் நமக்கிடையே ஏற்பட்டுவிட்ட நட்பு, இனம் தெரியாத தோழமை, ஒரு சகோதர உணர்ச்சி, இவையெல்லாம் தொடர்ந்து கட்டிக்காப்பாற்றப்பட வேண்டும். அதற்காக என்றென்றும் உங்களுக்குத் துணையாக இருப்பேன் என்பதையும் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தேர்தல் நேரத்திலே தமிழகத்திலே வேறு சம்பவங்கள் நிகழலாம். எதிர்பார்க்கிறேன். கோவையைப்போல அல்லது ஓசூரில் நடைபெற்றதைப்போல கள்ளச்சாராய விபத்து நடைபெறலாம். கோவையைப் போன்று ஒரு சம்பவம் நடைபெறலாம். அல்லது முகவையைப்போல, அந்த மாவட்டத்தைப்போல ஒரு சாதிக் கலவரம் தூண்டிவிடப்படலாம். அதற்கெல்லாம் போலீஸ் எச்சரிக்கையாக, தயாராக இருக்கிறது. தயாராக இருக்கும். அப்படி இருப்பதற்குத் தேர்தல் அல்ல பிரதானம், வெற்றி அல்ல பிரதானம். நம் நாட்டின் அமைதியும், சமுதாயத்தினுடைய நிலையும்தான் முக்கியம் என்பதை உணர்ந்து அனைவரும் காவல் துறையில் சிறுசிறு குறைகள் இருந்தாலும்கூட, அவற்றை நீக்கிக் கொள்வதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் அவர்களும் எடுப்பார்கள், நானும் அதற்குத் தூண்டுகோலாக இருப்பேன் என்று கூறி, இந்த அளவில் என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கின்றேன். வணக்கம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) (குறுக்கீடுகள்)